

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันอังคารที่ ๑๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๘๗ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุม เรื่องที่จะแจ้งให้ทราบ ไม่มีระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องการบำรุงกิจการการประมง ของ นายจรินทร์ กฤษณภักดี

นายจรินทร์ กฤษณภักดี : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดังต่อไปนี้ :-

๑. ด้วยปรากฏว่าสินค้าส่งออกของประเทศ นอกจากข้าว แร่ ไม้ยางแล้ว ยังบ่งว่าปลาเป็นสินค้าสำคัญอีกด้วย แต่โดยเหตุที่ปล่อยลลดระลอกันมานาน สินค้าปลาออกกักตักค้าเรื่อยมาเป็นลำดับ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๘ มีปลาออกนอกตลาดถึง ๑๐๐% เท่าคือ เงินเข้าคลังปีที่แล้วจึงได้เพียง ๒-๓ ล้านบาท ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า ท่านจะมั่นนโยบายส่งเสริมอาชีพการประมงให้เป็นที่มั่นคงได้หรือไม่

๒. โรงเรียนการประมงของเราเวลานี้ อยู่แต่ในชั้น มหาวิทยาลัย เรียนรวมกับเกษตรศาสตร์ และวนศาสตร์ ไม่มีโรงเรียนอาชีพที่ออกฝึกปฏิบัติงานจริง ๆ ตามท้องทะเล เท่ากับมีแต่ทฤษฎี ไม่มีการปฏิบัติ นักเรียนเรียนไปแล้วมีความรู้ขอหาปลาไม่ได้ ไม่มีความชำนาญในการเดินเรือ ไม่รู้จักเครื่องมือใช้ในการประมง ไม่รู้จักดูเข็มทิศในท้องทะเลจริง ๆ ไม่รู้จัก

LIART

ดูหนักงอที่อยู่ของปลา ไม่รู้จักดูข่าว ซึ่งจะต้องฝึกหัดกันจริง ๆ จากห้อง
ทะเลทั้งชั้น อยากทราบว่าท่านจะจัดให้มีโรงเรียนประเภทนี้หรือไม่

๓. ท่านจะส่งเสริมให้ชาว ประมง รวมกัน เป็นกลุ่มเป็นก้อนโดยตั้ง
สมาคมประเภทสหกรณ์หรือไม่

๔. เนื่องจากเครื่องอุปกรณ์ในการจับปลา เช่นค้ายติบ แท้ ขอน
บ้าน เชือกเพลิง ถวดั้งกระด้ง ตลอดจนไม้ทำไม้ประ มีราคาสูงกว่าปรกติไม่น้อย
กว่า ๓๐ เท่า ท่านจะมีหนทางช่วยเหลือชาวประมงเหมือนกับได้ช่วยชาวนา
มาแต่ัวเพียงไร

๕. บริษัทประมงไทยจำกัดนั้น เท่ากับเป็นของรัฐบาล เพราะใน
จำนวนหุ้นทั้งหมด ๑ หมื่นหุ้น เป็นของกระทรวงเกษตรได้ ๘๘๒๒ หุ้น รัฐบาล
มีนโยบายในการตั้งบริษัทขึ้นเพื่อส่งเสริมอาชีพการ ประมงของคนไทย
ให้เป็นมั่นคง บริษัทนี้ได้ตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๓ จนถึงบัดนี้ มีแต่ัวไม่ขาด
ทุน แต่ก็กิจการก็ไม่ได้ขยายให้เจริญเช่นเคย มีเรือจับปลาเก่า ๆ เพียง ๓ ลำ
ซึ่งบริษัทของคนต่างตำบลบางแห่งเข้ามาร่วมด้วย บริษัทนี้จับปลามาแต่ัว
ก็ไม่มีแพปลาสำหรับขายปลาสดของตนเอง ต้องอาศัยแพปลาของบริษัทอื่น
ให้เขาช่วยขาย ซึ่งต้องเสียค่าชั่งเปอร์เซ็นต์ไปไม่น้อยกว่ามีละ ๘ หมื่นบาท
น้ำแข็งสำหรับแช่ของปลาสด บริษัทก็ต้องซื้อเขา มีแต่ัวหลายแสนบาท ห้อง
เย็นสำหรับเก็บปลาไว้ขายในฤดูมรสุมก็ไม่มี เวลานี้ในกรุงเทพฯ ก็มีบริษัท
ห้องเย็นอยู่แห่งเดียว ซึ่งเขาอาจตั้งราคาปลาเขาตามใจชอบ จึงอยากจะเรียน
ถามว่าจะส่งเสริมบริษัทของรัฐบาลแห่งนี้ ให้เจริญก้าวหน้าขึ้นได้เพียงไรหรือไม่
หรือจะชำระบัญชีเลิกกิจการเสีย แต่ัวเอาเงินไปใช้ในกิจการอื่นที่เป็น
ผลดีแก่ประเทศชาติหรือไม่ ?

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรี : กระทรวงเกษตรธิการขอ
ตอบกระทู้ถามดังต่อไปนี้

ข้อ ๓. สินค้าปลาเค็มของประเทศไทย ตามปกติได้ส่งไปจำหน่ายที่ตลาดสิงคโปร์และฮ่องกงในระหว่างสงคราม การส่งปลาเค็มไปยังตลาดทั้งสองนั้นระงับลง เมื่อสงครามสงบลงแล้ว การค้าปลาเค็มได้ไหลเวียนมาแต่กลับทรุดลงไปอีก เมื่อทางการประกาศกำหนดอัตราภาษีศุลกากรขาออกของปลาเค็มที่โลกมีระดับ ๒ บาท ทั้งนี้เพราะอุปสรรคในการประมง ค่าใช้จ่ายในการทำปลาเค็ม ค่าแรงยังไม่ลดลงประกอบกับราคาเงินตราแลกเปลี่ยนในสิงคโปร์ได้ลดลง ราคาสินค้าปลาเค็มก็ลดลงด้วย แต่อัตราภาษีศุลกากรกลับเพิ่มขึ้น พ่อค้าจึงไม่กล้าซื้อส่งออกไป ชาวประมงก็เลยขายปลาไม่ได้ กระทรวงเกษตรได้เสนออุปสรรคต่างๆ ไปให้กระทรวงการคลังทราบ แต่ที่ผู้ตั้งกระทรวงการคลังตอบแจ้งมาว่าจะได้พิจารณา ตัดอัตราภาษีศุลกากรให้ในขณะนี้ยังรอฟังผลอยู่ นโยบายที่จะส่งเสริมการประมงให้เป็นมั่นคงต่อไปทางกระทรวงเกษตรได้มีนโยบายอยู่แต่ซึ่งจะสรุปได้ คือ

๑. จะพิจารณาจัดการค้าปลาให้เป็นระเบียบ โดยที่ทางการสามารถควบคุมราคาและค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ โดยการจัดสร้างสะพานปลาสดชนิดใหม่ ทั้งนี้จะทำได้โดยออก พ.ร.บ. แผลปลา ซึ่งอยู่ในระหว่างพิจารณาและนำเสนอสภาต่อไป

๒. จะจัดเรื่องสมาคมการประมง เพื่อให้ชาวประมง ได้มีความสัมพันธ์กันสัมพันธ์กันผ่านทางอาชีพ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันและพยายามให้สมาคมเป็นสื่อกลางระหว่าง กรมการประมงและชาวประมง ซึ่งจะทำให้ชาวประมงได้รับความดีความชอบในอาชีพยิ่งขึ้น การจัดสมาคมได้จัดทำในรูปพระราชบัญญัติเช่นเดียวกันซึ่งเวลานี้ได้ร่างเสร็จแล้วได้เตรียมนำเสนอสภาต่อไป

๓. จะพิจารณาจัดตั้งสถานีทดลองการประมงทางทะเลขึ้นเพื่อจะได้

ทดลองเครื่องมือทำการประมงที่เห็นว่าเหมาะสมแก่ประเทศไทย และเผยแพร่ความรู้ให้ชาวประมงทราบ ตลอดจนสำรวจแหล่งที่จับปลาอีกด้วย

ข้อ ๒. โรงเรียนอาชีพการประมง ซึ่งตั้งเคราะห์เป็นอาชีพระดับศึกษาประเภทหนึ่งซึ่งเป็นหน้าที่ของทางกระทรวงศึกษาธิการที่จะดำเนินการ ทางกระทรวงเกษตรราชการเห็นพ้องด้วยที่จะจัดใหม่ขึ้น เพราะการประมงที่สอนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้นเป็นการสอนที่เพาะฝังวิชาการซึ่งต่างกับโรงเรียนอาชีพการประมง ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาและออกจากโรงเรียนแล้วจะไปประกอบอาชีพการประมงได้ทันที แต่ปัญหาเรื่องตั้งโรงเรียนอาชีพการประมงจะต้องใช้เงินมาก เกี่ยวกับเครื่องมือใช้ในการสอน มีเรือนตั้งถ่านที่ผูกหัดจึงจะได้ผล โรงเรียนตั้งถ่านนี้ปรากฏว่ากระทรวงศึกษาธิการได้เคยจัดตั้งมาครั้งหนึ่งแต่ต้องเลิกตั้งไป เพราะขาดทุนรอน ขาดสถานที่และครูผู้สอน อย่างไรก็ตาม เรื่องกระทรวงเกษตรจะติดต่อประสานงานกับกระทรวงศึกษาธิการเพื่อร่วมมือกันต่อไป

ข้อ ๓. การที่จะตั้งเสริมชาวประมงให้รวมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อนโดยการจัดตั้งสหกรณ์นั้น ขอเรียนว่า การที่จะจัดให้ชาวประมงรวมกันเป็นกลุ่มก้อนย่อมทำได้โดยสามัญตามด้วยการออกพระราชบัญญัติสนับสนุนตั้งถ่านแล้วเมื่อการตั้งสามัญแล้วจะได้พิจารณาจัดทำในรูปแบบสหกรณ์ต่อไป

ข้อ ๔. การช่วยเหลือเครื่องอุปกรณ์ในการจับปลา มีเรือเพลิงตลอดแต่ถ่านสังกะสี ต่าง ๆ นั้น ปรากฏว่าเครื่องอุปกรณ์ตั้งถ่านจำนวนมากราคาแพง เว้นแต่ถ่านสังกะสีบางขนาดซึ่งทางการควบคุม เพราะว่าการวางกรมรถไฟ และกรมไปรษณีย์ได้ขอร้องให้ควบคุมกรมการประมงก็ควรที่จะช่วย แต่ไม่สำเร็จเพราะไม่มีทุนรอนที่จะซื้อถ่านสังกะสีขนาดที่ควบคุมไว้ อีกประการหนึ่งชาวประมงไม่มีเงินทุนมาก ต้องใช้เงินทุนหมุนเวียนการซื้อเครื่องอุปกรณ์การประมง ชาวประมงต้องให้แพปลาเป็นผู้ออกทุนเป็นผู้ซื้อให้ แต่อย่างไรก็ตาม เรื่องถ่านกรมการประมงได้มีหนังสือแจ้งไปยังประมง

จังหวัดต่าง ๆ ให้สอบถามชาวประมง หากชาวประมงผู้ใดประสงค์จะซื้อ
ให้แผนกการประมงรวบรวมเงินส่งมาเพื่อกรมการประมง จะได้ซื้อส่งไปให้
ส่งมอบในเรื่องไม้ที่ใส่ทำโป๊ะได้เสนอแก้ไขให้ชาวประมงได้มีโอกาสรื้อไม้มี
ปริมาณมากขึ้นกว่าเดิม คือครอบครวหนึ่งไม่เกิน ๘ ลูกบาตรเมตร

ข้อ ๕. รัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมกิจการประมงไทยให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น
ทั้งนี้จะทำสำเร็จได้ก็ด้วยการขยายทุนให้เพิ่มขึ้นซึ่งประมาณว่าจะ
ใช้เงินทั้งหมดประมาณ ๑๒ ล้านบาท ถ้าหากว่าทางสภาได้สนับสนุนให้
งบประมาณกิจการของประมงไทยก็หวังที่จะก้าวหน้าต่อไป.

นายจรินทร์ กฤษณภักดี: ปลาดิบเป็นทรัพยากรที่เราได้ไปต่างๆไม่ต้อง
ทุนบำรุงเหมือนอย่างสัตว์อื่น ๆ แต่เราก็ควรจะมีการทุนบำรุงเรื่องการจับ
ปลาดิบมาก เวลานการจับปลาดิบของเราทำด้วยโป๊ะเขาไม่ไปทิ้งทะเลมากมาย
แทนที่เราจะเอาไปทิ้งทะเลเราเอาไปเผาถ่านดีกว่า เวลานทางภาคตะวันออก
เคยได้เขาใช้วิธีจับปลาดิบด้วยเครื่องมือของญี่ปุ่น เป็นวิธีที่เราจะต้องสร้าง
ข้าพเจ้าอยากทราบว่า ท่านรัฐมนตรี จะมีนโยบาย ส่งเสริม การจับ ปลาดิบแบบ
ใหม่ ๆ นี้และเลิกวิธีจับปลาดิบโบราณจะได้หรือไม่ แนะนำให้ชาวประมง
จับปลาดิบด้วยวิธีนี้จะดีหรือไม่

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรี: วิธีจับปลาดิบแบบใหม่ซึ่งท่าน
สมาชิกผู้มุ่งเกียรติสนใจ ความจริงเวลานกรมการประมงก็ได้ตั้งสถานีทดลอง
ขึ้นเพื่อจะค้นคว้าและศึกษาในการให้ความรู้แก่ชาวประมงให้ได้ความรู้ใน
การใช้วิธีการจับปลาดิบแบบใหม่ ซึ่งในการนี้ได้ตั้งงบประมาณค่าใช้จ่ายในปี
๒๔๘๑ แล้ว.

นายจรินทร์ กฤษณภักดี: เวลานปรากฏว่ามีชาวต่างชาติเข้ามาจับ
ปลาดิบโดยวิธีใช้ตุ้กระเบิดมือ การจับปลาดิบด้วยตุ้กระเบิดมือนั้นเป็นการทำลาย
ปลาดิบปลาดิบน้อยด้วยแต่ก็ทำให้ปลาดิบไม่เดินตามเส้นทางของมัน เป็นการเสีย
หายแก่ชาวประมง เนื่องจากบริษัทต่างชาติทำแล้วพวกชาวประมงของเรา

เห็นด้วย รัฐบาลทราบและพยายามปราบปราม แต่ทำไมไม่เครื่องมืองมือของ
เอง แต่ต้องอาศัยเครื่องมือของทหารเรือไปไล่จับก็ไม่ได้สักทีหนึ่งแล้ว ข้าพเจ้า
อยากทราบว่ากระทรวงมหาดไทยมีข้ออย่างไรในเรื่องการทำลายพันธุ์ปลา

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรี : ตามที่ท่านถามมาก็มีความซึ้ง
ใจในการที่ได้มีการใช้เครื่องมือทำลายพันธุ์ปลานั่น ในเรื่องนทางทหารเรือ
ก็ได้สอดคล้องเป็นพิเศษในการควบคุมมิให้ทำลายพันธุ์ปลา การใช้เครื่องมือ
ซึ่งอยู่ในพระราชบัญญัติการประมงก็ได้อนุญาตไว้แล้ว

นายจรินทร์ กฤษณภักดี : ปรากฏว่าการค้าปลาสดหรือปลาเค็ม
ชาวประมงต้องนำขนแปรงของบริษัต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่เป็นพ่อค้าคนกลาง
ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาประมาณ ๒๐ แห่งนั้นเป็นนายหน้าที่ทำให้ปลา
ขาดตลาด ข้าพเจ้าอยากทราบว่ารัฐบาลเรื่องหรือปลาแล้วจะแก้ไข
ให้มีความยุติธรรมแก่พวกที่เป็นชาวประมงได้หรือไม่

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรี : ตามที่ท่านถามก็ได้มีความ
ซึ้งใจเกี่ยวกับพ่อค้าแปรงซึ่งได้ทำอาชีพในทางที่จะขาดเด็ดเนื้อชาว
ประมงนั้น กรมการประมงทราบเรื่องและจะแก้ไขโดยออกพระราชบัญญัติแพ
ปลา เวลานี้ร่างเสร็จแล้ว ถ้าถึงปรึกษาหารือระหว่างบรรดานักแทนที่เราจะ
เสนอเข้าสู่สภาในเร็ววันนี้ ถ้าหากว่าพระราชบัญญัตินั้นออกแล้วเข้าใจว่าอาจ
ควบคุมแปรงได้ ซึ่งการควบคุมหนักจะระวัง

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระ
ราชบัญญัติอนุญาตให้จ่ายเงินไปพลางก่อน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๓ ของ
รัฐบาลซึ่งสภาผู้แทนได้ลงมติให้ใช้ได้แล้ว

บันทึก

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ อนุญาตให้จ่ายเงินไปพลางก่อน
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๓ คณะกรรมาธิการวิสามัญของสภาผู้แทน ได้แก้ไข
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในมาตรา ๓ รวม ๒ รายการ คือ—

LIRT

๒๔๓

ในรายการที่ ๒ เดิม ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาข้าราชการระดับ
คำสั่ง (ดูรายละเอียด) ได้ตัดออกทั้งสิ้น ๑๕๐,๐๐๐ บาท โดยรัฐบาลขอ
ถอน ซึ่งกรมการศึกษาดูแลไปตั้งไว้ในงบประมาณประจำปี ๒๕๕๓ เพื่อให้
ถูกต้องตามวิธีการงบประมาณ เพราะสถานศึกษา ยังไม่ได้เปิดทำ
การสอน

ในรายการที่ ๓๗ ค่าใช้จ่ายในการผลิต การซื้อและการจำหน่ายข้าว
ตามรายละเอียดข้อ ๕ ค่าขยายงานเขตประทาน (๑) ได้ตัดเงินเกี่ยวกับการ
สร้างที่ทำการชั่วคราว ๕๐๐,๐๐๐ บาทออก ให้รอไว้ไปตั้งในงบประมาณ
ประจำปี ๒๕๕๓ ด้วยเหตุผลเช่นเดียวกับรายการที่ ๒ (๒) ตัดเงินค่า
แรงงานสำรวจตรวจสอบพื้นที่ ๒๕๐,๐๐๐ บาท ด้วยเหตุผลว่า ตามที่ขอตั้ง
มาเป็นเงินเต็มปี และเวลานี้เงินก็ยังมิได้ทยอยบ้าง (๓) ตัดค่าสร้างโรงเก็บ
พัสดุของกรมเขตประทาน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ให้รอไว้ไปตั้งในงบประมาณ
ประจำปี ๒๕๕๓ เพราะเห็นว่ายังไม่จำเป็นที่จำเป็นต้องสร้างในเวลานี้

รวมตัดยอดเงินในรายการนี้	๑๕๐,๐๐๐ บาท
คงเหลือ	๖,๖๒๕,๕๒๗ บาท

อนึ่ง คณะกรรมการ ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า “ในรายการที่ ๓๐
ค่ายานยนต์ผสมอาชีพเกาะตระเตมาไว้ที่ภาคกลาง ๒๐๐,๐๐๐ บาท กรมการ
ศึกษาเห็นว่า รัฐบาลได้กระทำไปโดยพลการก่อนได้รับอนุมัติงบประมาณ
ซึ่งเป็นเหตุให้ผู้พันในการจ่ายเงินก้อนนี้ อันเป็นการขัดต่อวิธีการ แต่การที่
กรมการศึกษาดำเนินไป ก็เพราะเห็นแก่ข้อบังคับที่ยังคงค้างอยู่ที่เกาะ
ตระเตมา”

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒๕๘

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุญาตให้จ่ายเงินไปพลางก่อน
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

หลักการ

เพื่อให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อกิจการบางอย่างไปพลางก่อนจนกว่าจะได้
ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑

เหตุผล

ในระหว่างที่ยังมิได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี
พ.ศ. ๒๕๕๑ นี้ การจ่ายเงิน ใช้พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พ.ศ.
๒๕๕๐ ไปพลาง ตามนัยแห่งรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) มาตรา ๖๓ แต่
ขณะนั้นมีความจำเป็นต้องจ่ายเงินเพื่อกิจการบางอย่างเป็นการด่วน และเงินที่
กล่าวนี้ ไม่มีในงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐบาลจึงต้องขอให้มี
“มติให้จ่ายเงินไปก่อน” ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑
มาตรา ๖

ร่างพระราชบัญญัติอนุญาตให้จ่ายเงินไปพลางก่อน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

.....
.....
.....
.....
.....

LIRT

โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อกิจการบางอย่าง
ไปพลางก่อนได้ จนกว่าจะได้ประกาศให้พระราชบัญญัติงบประมาณประจำ
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอนุญาตให้
จ่ายเงินไปพลางก่อน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในระหว่างที่ยังมิได้ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติงบประมาณประจำ
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อกิจการที่ระบุ
ไว้ต่อไปนี้ไปพลางก่อนได้ไม่เกินจำนวนเงิน ๕๗,๕๗๗,๗๕๓ บาท คือ

๑. ค่าอบรมนักเรียนนางพยาบาลตงครรภี ๕๐,๐๐๐ บาท
๒. ค่าอบรมนักเรียนนางตงครรภีชน ๒ รุ่นที่ ๑๐ ๒๗,๗๐๐ บาท
๓. ค่าซ่อมแซมฝ้ายและตั้งก่อสร้างสถานีบำรุงพันธุ์
ถั่วเขียว
๓๐,๐๐๐ บาท
๔. การชดเชยค่า ๖๓๒,๐๐๐ บาท
๕. ค่าปราบปรามโจรผู้ร้าย ๕๐๐,๐๐๐ บาท
๖. ค่าสร้างเรือนโรงชั่วคราวสำหรับตำรวจ
ยะตาและนราธิวาส ๕๓๐,๐๐๐ บาท
๗. ค่าซ่อมโรงไฟฟ้าหอดวงสามเด่น ๒๕๐,๐๐๐ บาท
๘. ค่าขรรณนิยมความและค่าซื้อกิจการไฟฟ้า ๓,๒๕๓,๕๓๖ บาท
๙. ค่าวิทยานิพนธ์ศึกษาสหประชาชาติมาไว้ทาง
ภาคกลาง ๒๐๐,๐๐๐ บาท

๒๕๐

๓๐. ค่าปลูกสร้างและรื้อย้ายเรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๒๐๐,๐๐๐ บาท
๓๑. ค่าซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคการศึกษา ๓๓๓,๐๐๐ บาท
๓๒. ค่าอุดหนุนนักเรียนครูอาชีวศึกษา ๔๒,๐๐๐ บาท
๓๓. ค่าซื้อเครื่องครุภัณฑ์สำหรับ ร.ร. ผกหัตถกรรม
อาชีวศึกษา ๓๐,๐๐๐ บาท
๓๔. เงินปรับอัตราและเงินเดือนข้าราชการ
พลเรือนตาม พ.ร.บ. ใหม่ ๓๒,๒๐๕,๓๘๗ บาท
๓๕. เงินช่วยเหลือเทศบาลเพื่อเพิ่มเงินเพิ่ม
ประจำเดือนชั่วคราวให้แก่พนักงานเทศบาล ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓๖. การส่งเสริมการเกษตร ๔๐๐,๐๐๐ บาท
๓๗. ค่าใช้จ่ายในการผลิต การซื้อ
และการจำหน่ายข้าวสาร ๖,๖๒๕,๔๒๗ บาท
๓๘. การจัดซ่อมและบูรณะการประปา
ของเทศบาลนครกรุงเทพฯ ๒๕๐,๐๐๐ บาท
๓๙. ค่าทดแทนความเสียหายให้แก่สหประชาชาติ ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การ คลัง รักษา ทน ตาม

พระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

รายละเอียด

๑. ค่าอบรมนักเรียนนางพยาบาลผดุงครรภ์ ๕๐,๐๐๐ บาท
 เนื่องจากจะต้องเปิดการอบรมโดยทันที จึงต้อง
 คงเงินเดือน อาจารย์ ครูและคนงาน เงิน ๒,๓๒๐ บาท
 ค่าเบี้ยเลี้ยงนักเรียน ๓๗,๖๕๐ บาท
๒. ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาข้าราชการระดับชั้นตรี ๓๕๐,๐๐๐ บาท
 เนื่องจากจะรับดำเนินการสอน จึงจำเป็นต้อง
 คงค่าสอน ๕๐,๐๐๐ บาท ค่าตอบแทนเงินเดือนสำหรับซื้อ
 เครื่องอุปกรณ์ในการสอนต่าง ๆ ๗๐,๐๐๐ บาท และ
 ค่ากักตวงวัสดุอื่น ๓๐,๐๐๐ บาท
๓. ค่าอบรมนักเรียนนางผดุงครรภ์ชั้น ๒ วันที่ ๓๐ ๒๗,๗๐๐ บาท
 เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อเริ่มดำเนินการอบรมนักเรียน
 นางผดุงครรภ์ที่รับใหม่เป็นค่าครูสอน ค่าเบี้ยเลี้ยง
 และค่าอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ เพื่อรับดำเนินการ
 อบรมให้ทันหลักสูตร
๔. ค่าซ่อมแซมฝ้ายและตั้งก่อสร้างสถานที่บำรุงพันธุ์ ๒
กวางพระยาวัง ๓๐,๐๐๐ บาท
 เพื่อรับจัดการ ซ่อมแซมฝ้ายกันน้ำที่เสียหายให้
 มั่นคง และซ่อมแซมตั้งก่อสร้างสถานที่บำรุงพันธุ์ที่
 ชำรุดทรุดโทรมให้คงดีก่อนฤดูน้ำ เพื่อใช้ในการระวาง
 รักษาพันธุ์ ปลา
๕. การชลประทาน ๖๓๒,๐๐๐ บาท
 เพื่อรับ ดำเนิน การชลประทาน เพื่อช่วยเหลือ
 การทำนา และการกักตวงน้ำให้ทันความจำเป็นในการ

ทำนาและกสิกรรมในขณะนั้น ซึ่งเป็นการซ่อมแซม
ระบายน้ำประตูท่อน้ำเหมืองและฝายต่าง ๆ

๖. ค่าปราบปรามโจรผู้ร้าย

๕๐๐,๐๐๐ บาท

เพื่อกำหนดการปราบปรามโจรผู้ร้าย ซึ่งได้รับแจ้ง
ปราบปรามอยู่ จึงต้องขอจ่ายเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง
ให้แก่ตำรวจที่ออกทำการปราบปราม อยู่ตามท้องที่ใน
เวลานั้น และเป็นค่าพาหนะเดินทางต่าง ๆ ให้แก่ตำรวจ
ที่ออกปราบปราม

๗. ค่าสร้างเรือนโรงชั่วคราวสำหรับตำรวจตระเวนราชีวาต ๕๐๐,๐๐๐ บาท

เพื่อก่อสร้างที่พักสำหรับตำรวจที่ไปรักษาความ
สงบทางภาคใต้ ทั้งจังหวัด ยะลา และ นราธิวาส แห่งละ
๒๕๐,๐๐๐ บาท เพราะขณะนั้นได้ส่งตำรวจไปอยู่แล้ว
จึงต้องรีบดำเนินการก่อสร้างให้อาศัย

๘. ค่าซ่อมโรงไฟฟ้าหลวงตามเสน

๒๕๐,๐๐๐ บาท

เป็นค่าใช้จ่าย เพื่อเริ่มดำเนินการซ่อมโรงไฟฟ้าที่
ชำรุดให้ดำเนินการตั้งกระแสไฟฟ้าแก่ประชาชนให้ทัน
ความจำเป็นและความต้องการในขณะนั้น

๙. ค่าธรรมเนียมความและค่าชอกกิจการไฟฟ้า

๓,๒๕๓,๔๓๖ บาท

เป็นค่าธรรมเนียม ความ คู่คิด ซึ่ง บริษัท ไฟฟ้า
จังหวัดจันทบุรี พ้องกรมโยธาเทศบาลหาว่าผิดสัญญาซื้อ
ขายโรงไฟฟ้านครราชสีมาและสมุทรสาคร จึงจำเป็น
ต้องขอจ่ายเงินเป็นค่าธรรมเนียมความ ชำระให้ทันใน
การดำเนินคดีความ และในคดีนั้นเมื่อสิ้นสุดแล้วจำ
เป็นจะต้องรับซื้อโรงไฟฟ้าไว้ จึงตั้งเงินไว้เพื่อเตรียม
ชำระให้ทันกำหนด

LIRT

๓๐. ค่าขายนมผงอาหารทารกตระกูลเตามาไวทางภาคกลาง ๒๐๐,๐๐๐ บาท

เพื่อใช้จ่ายเป็นค่าเรือขนย้ายเจ้าพนักงานและครอบครัวผู้ต้องกักกัน และสิ่งของจากเกาะตระกูลเตามาทำกันตั้ง และจากสถานีบางกอกน้อยถึงเรือนจำกลางบางขวาง ค่าสร้างที่ทำการ รั้ว บ่อน และเรือนขัง ซึ่งในขณะนั้นได้ดำเนินการขนย้ายอยู่แล้ว

๓. ค่าจ้างเรือขนย้าย	๗๐,๐๐๐ บาท
๔. ค่าที่ทำการ ๑ หลัง	๓๐,๐๐๐ บาท
๕. รั้วและบ่อน	๕๐,๐๐๐ บาท
๖. เรือนขัง	๕๐,๐๐๐ บาท

๓๑. ค่าปลูกสร้างและรื้อย้ายเรือนจำจังหวัดพระนคร ๒๐๐,๐๐๐ บาท

เพื่อจัดการรื้อย้ายเรือนจำจังหวัดพระนครไปอยู่ที่บางขวาง และดำเนินการสร้างกำแพงกั้นอิฐถือปูนสถานที่จำเป็นเช่นเรือนนอน โรงรถ ด้วม ช่างน้ำ โรงเลี้ยง โรงครัวและที่พักผู้คุมตำรวจ ซึ่งขณะนี้ได้ดำเนินการตั้งย้ายแล้ว

๓๒. ค่าซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคการศึกษา ๓๓๓,๐๐๐ บาท

เพื่อดำเนินการตั้งซื้อ เครื่องอุปโภคบริโภค การศึกษาต่าง ๆ จากต่างประเทศให้ทันแก่การใช้

๓๓. ค่าอุดหนุนนักเรียนนครราชสีมา ๕๒,๐๐๐ บาท

เป็นค่าเบี้ยเลี้ยงนักเรียนผลิตภัณฑ์นครราชสีมา ๒๗,๗๐๐ บาท นักเรียนผลิตภัณฑ์ ๕ จังหวัดภาคใต้ ๓๓,๒๐๐ บาท จึงมีความจำเป็นต้องจ่ายเพื่อกำหนดค่าเลี้ยงดูอยู่ในขณะนี้

LIRT

๓๔. ค่าซื้อเครื่องครุภัณฑ์สำหรับโรงเรียนฝึกหัดครูอาชีวศึกษา ๓๐,๐๐๐ บาท

เป็นค่าซื้อครุภัณฑ์ต่าง ๆ ไว้ใช้ในโรงเรียนฝึกหัด
ครูอาชีวศึกษา เพื่อความจำเป็นของนักเรียนฝึกหัด
ครูที่ได้เข้าศึกษาอยู่ ณ ขณะนี้

๓๕. เงินปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน

ตาม พ.ร.บ.ใหม่

๓๖,๒๐๕,๓๘๗ บาท

ขอตั้งจ่ายเพื่อปรับเงินเดือน ให้แก่ ข้าราชการพล
เรือนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน
ฉบับใหม่ และเพื่อได้ทำการปรับปรุงเงินเดือนของ
ข้าราชการ พลเรือน ให้เสร็จสิ้น ทันทีในงบประมาณ
๒๕๘๓ จึงจำเป็นต้องตั้งเงินไว้จ่ายก่อนพระราชบัญญัติ
งบประมาณประจำปีประกาศใช้

๓๖. เงินช่วยเหลือเทศบาลเพื่อเพิ่มเงินเพิ่มประจำเดือน

ชั่วคราวให้แก่พนักงานเทศบาล

๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เพื่อจ่ายเป็น เงินเพิ่ม ประจำเดือน ชั่วคราว ให้แก่
พนักงานเทศบาล อนุโลมตามหลักเกณฑ์การเพิ่มให้
แก่ข้าราชการเพื่อการครองชีพในขณะเป็นประจำเดือน

๓๗. การส่งเสริมการเกษตร

๕๐๐,๐๐๐ บาท

เพื่อได้ทำการใช้จ่ายให้เป็นไปตามโครงการช่วยเหลือ
เหล่าชาวนา ซึ่งจะต้องทำการช่วยเหลือเป็นระยะไป
ไม่อาจที่จะรองรับงบประมาณประกาศใช้ได้

LIART

๓๗. ค่าใช้จ่ายในการผลิตการชื้อและการจำหน่ายข้าว ๗,๕๗๕,๕๖๗ บาท

๕. ตั้งจ่ายตามรายการดังนี้

- ๑. ค่าบูรณะและบำรุงแหล่งนาเพื่อรักษาพันธุ์ ดีดงนา ๕๐๐,๐๐๐ บาท
- ๒. ค่าปรับปรุงทางนา เพื่อดำเลี้ยงข้าว ๕๐๐,๐๐๐ บาท
- ๓. ค่าช่วยเหลือชลประทานราษฎร ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
- ๔. ค่าอุปบนาช่วยเหลือชาวนา ๒๐๐,๐๐๐ บาท
- ๕. ค่าขยายงานชลประทาน ๓,๕๗๕,๕๖๗ บาท
- ๖. เงินทุนตั้งเริ่มการทำนาในสหกรณ์
นิคมฝ่ายและนิคมกสิกรรม ๕๐๐,๐๐๐ บาท

๓๘. การจัดซื้อและบูรณะการประปาของเทศบาล

นครกรงเทพฯ

๒๕๐ ๐๐๐ บาท

เป็นเงินให้เทศบาลนครกรงเทพฯ ไปเพื่อจัดซื้อ
แซมบูรณะการประปา เพื่อให้มีสภาพดี สามารถจ่าย
น้ำให้ทันความจำเป็นและความต้องการของประชาชน

๓๙. ค่าทดแทนความเสียหายให้แก่สหประชาชาติ ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เป็นค่าทดแทนความเสียหายที่พึงชำระ ให้แก่บริษัท
เหมืองแร่ในปี ๒๕๕๑ น ปริมาณจะต้องจ่าย ๓๗ ล้าน
บาท แต่ได้ตั้งจ่ายไว้ในพระราชบัญญัติให้จ่ายเงินไป
พลางก่อน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว ๓๐ ล้าน
ซึ่งเงินจำนวนนี้ได้จ่ายไปหมดแล้ว ขณะนี้บริษัท
เหมืองแร่ร้องขอเพื่อจะให้บริษัทได้เบ็ดการดำเนินการชุด
แร่โดยเร็ว จะได้เป็นทางเพิ่มพูนรายได้ของประเทศ
จึงขอจ่ายเงินค่าทดแทนก่อนถึงงบประมาณปี ๒๕๕๑
จะได้ประกาศไว้.

LIRT

พระยาโทณวณิกมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ใน
การที่รัฐบาลขออนุญาตให้จ่ายเงินไปพลางก่อนนั้น เพื่อกิจการเหตุจำเป็นบาง
ประการจะของบประมาณไม่ทัน แต่ทำตามบันทึกของกรมราชการซึ่งคัดจาก
รายงานของเลขาธิการกรมการพนันมีข้อกล่าวเคลื่อนนิตน้อย เช่นในนี้
บอกว่า การที่จ่ายเงินค้ำยันนักโทษจากเกาะตระรุเควนนั้นเป็นชนิดที่ขอจัดการ
นั้น ความจริงเรื่องนี้กระทรวงมหาดไทยได้จ่ายเงินค้ำพาพระทิมตามกระทรวง
แล้ว แต่นักโทษที่ย้ายก็มีความจำเป็นต้องย้าย มีโซมาเจเรียมตายเป็น
อันมาก ซึ่งคณะกรรมการสภาผู้แทนก็เห็นชอบด้วย นอกจากนารายการ
ละเอียดแจ้งอยู่ข้างหลังท้ายพระราชบัญญัตินี้ ถ้าท่านสมาชิกมีข้อซักข้อ
อย่างไรกระผมยินดีจะอธิบายเป็นข้อ ๆ ไป

พระยาสุรียานุวงศ์ประวดี : พระราชบัญญัติขออนุญาตให้จ่ายเงินไป
พลางก่อน (ฉบับที่ ๒) นั้นมีรายการ ๒ รายการซึ่งข้าพเจ้ามีความข้องใจ
อยากจะขอให้รัฐบาลชี้แจงให้ทราบ คือรายการที่ ๘ ค่าซ่อมโรงไฟฟ้าหลวง
สามเสน ๒๕๐,๐๐๐ บาท กับรายการที่ ๑๘ ค่าทำการจัดซ่อมการประปาของ
เทศบาลนครกรุงเทพ ๒๕๐,๐๐๐ บาท ๒ รายการนี้ตั้งแต่ได้มีการซ่อม.....

ประธานวุฒิสภา : เคยขอให้ท่านนั่ง คือในตอนพิจารณา
เรื่องรับหลักการว่าควรจะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ตามร่างพระราชบัญญัติ
ซึ่งสภาผู้แทนได้ผ่านแล้ว สภาจะรับพิจารณาหรือไม่ พิจารณาขั้นรับ
หลักการ ส่วนปลัดก็ขอยืนยันว่าตั้งกรมการแล้วจะได้พิจารณากันที่หลัง

พระยาสุรียานุวงศ์ประวดี : อยากจะทราบรายการนี้และค่าจ้าง
ของรัฐบาลเสียก่อนแล้วควรจะพิจารณารับหลักการหรือไม่ รายการที่ ๒ คือ
รายการที่ ๑๘ ที่จัดการซ่อมแซมบูรณะการประปาของเทศบาลนครกรุงเทพ
รายการทั้งสองนี้เป็นรายการซ่อมแซมทั้งนั้น จะวางโครงการจัดทำเป็นมี ๆ
ไม่ดีกว่าหรือ เพราะเหตุว่าโรงไฟฟ้าหลวงสามเสนถูกระเบิด แล้วจะซ่อม
ถาวรได้ไม่มากนัก ปรากฏว่ารายการที่ ๑๘ จัดการซ่อมแซมบูรณะการ

ประปาเทศบาล อยากจะทราบว่าในรายละเอียดให้เทศบาลกู้เงินนี้ไป อยาก
จะทราบว่ารายได้ของเทศบาลไปไหนหมด และเวลาดันเทศบาลนั้นใช้จ่ายเงิน
ประเภทใด ที่หนักไปในทางจ่ายเงิน ขอให้รัฐบาลชี้แจงรายการข้อสงสัย
เหล่านี้ด้วย

พระยาโทณวนิกมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ตามรายละเอียดสำหรับรายการที่ ๗ ของผม โรงไฟฟ้าที่หักล้าง มีบางสิ่งบาง
อย่างที่ผู้ใช้ได้โดยตกลงต้องร่วมซ่อม นอกจากนั้นแล้วกระแสไฟฟ้าจากโรง
ไฟฟ้าบริษัทไฟฟ้าไทย หากพอเพียงแก่ความต้องการ ของประชาชนในพระนคร
และธนบุรีไม่ เพราะมีคัมภ์ถมอ ด้วยเหตุนี้ถึงแม้ว่ารับก่อสร้างก็คิดว่าประมาณ
๗-๘ เดือนแรกจะใช้ไฟฟ้าทั่วถึงและสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงเห็นว่า
ต้องร่วมจัดการซ่อมโรงไฟฟ้าเสีย ซึ่งขอตั้งเงินจ่ายไปพลางก่อนเป็นจำนวน ๒
แสน ๕ หมื่นบาท ส่วนรายการที่ซ่อมแซม บุรณะการประปาเทศบาลนั้น
เรื่องหน้าประปาไม่สะดวก จำเป็นจะต้องจัดการซื้อเครื่องจักรมา ซึ่งจะได
ลงมือตั้งมาเพื่อให้สะดวก เมื่อสะดวกแล้ว ประชาชนได้ความสะดวกโรภภัย
ใช้เจ็บไม่มี ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงรับทำเสียก่อน

พระยาสุรียานุวงศ์ประวดี : รายการที่ ๗ รัฐมนตรีคอยไม่ตรงกับ
คำถาม ข้าพเจ้าถามว่าเงินเทศบาลไปไหนหมด และเวลาดันเทศบาลจ่าย
เงินหนักไปในทางใด

พระยาโทณวนิกมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
เงินเทศบาลนั้นเมื่อเก็บได้ก็จ่ายเป็นเงินเดือนบ้าง ส่วนถนนบ้าง ความจริง
เงินเทศบาลที่ได้ไม่พอ รัฐบาลก็คิดแก้ไขบางสิ่งบาง อย่างนั้น ซึ่งควร เป็น
ของเทศบาล เช่น โรงเรียน พระราชบัญญัติการเก็บภาษีโรงเรียน อาจให้
เทศบาลก็ได้ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลก็ยินยอมไปก่อนในการซื้อเครื่องจักรทำประปา

๑๔.๑๒ น.

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้จะต้อง
ชกกันมากมาย เพราะเหตุว่า จริงอยู่หลักการมีเพียงว่าเพื่อขออนุญาตจ่าย
เงินไปพดงก่อน แต่ว่าการที่สภาจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการจำเป็น
ที่จะต้องพิจารณาให้รอบคอบทุกรายการว่ามีเหตุผล เพียงใดที่จะรับหลักการ
หรือไม่เพราะเหตุว่าถ้าส่วนใหญ่หรือว่ารายการใหญ่ ๆ หลายรายการถ้าสภา
ไม่เห็นพ้องด้วยและไม่รับแต่ก็อาจไม่รับหลักการทั้งหมด ก็อาจเงินลงไป
สภาผู้แทนก็เป็นได้ ข้าพเจ้าเชื่อว่ารัฐบาลคงพร้อมที่จะแถลงรายละเอียดเพื่อ
ให้เห็นที่เข้าใจในสภา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่เสนอว่าเพื่อความสะดวก
รวดเร็วไม่ก้าวก่าย อยากจะให้ว่าเป็นรายการ ๆ ทั้งจะเป็นการได้ความ
อย่างนั้นเป็นการเหมาะสม ถ้าถามอย่างนั้นคนโน้นโศกไปถามอย่างนั้น คน
โศกไปถามอย่างนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้งานเป็นที่ระรายการ

ประธานวุฒิสภา : ท่านว่าข้อใจ มีข้อข้อใจอย่างไร ตามเขาค
กว่า ไม่จำเป็นจะต้องได้ถูกขังละเอียดไป สันนเป็นการรับหลักการเท่านั้น
เอง ถ้าท่านคิดใจสงสัยข้อใดข้อหนึ่งก็ตาม ก็ขอว่าเป็นรายละเอียดก็จะ
เป็นการยืดยาว สันนจะรับหลักการหรือไม่รับเท่านั้นเอง

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าเสนอเพื่อ ความสะดวก รวดเร็ว
และจำเป็นประเด็นเฉพาะเป็นราย ๆ ไป เพราะว่าข้าพเจ้าถามรายการที่ ๕-๖
ต่อมาอีกคนหนึ่งถามรายการ ๗-๘ อีกคนหนึ่งถามที่ ๕-๖ ถามถัดไป
ถัดมาก็ขอเสนอให้ว่าที่ระรายการดีกว่า ขอเสนอความเห็นอย่างนี้

๑๔.๒๔ น.

พ.ท. พระสารสาสน์พลขันธ์ : พระราชบัญญัติครั้งนี้เราไม่
น่าจะตั้งเสริม เพราะเหตุว่ามันเป็นเรื่องปกติของพระราชบัญญัติงบประมาณ
ตามหลักการแล้วเราควรจะพิจารณาอย่างละเอียด แต่ว่าข้าพเจ้าเห็น

LIRT

ใ้รัฐบาล เพราะพระราชบัญญัติงบประมาณไม่ออก ยังไม่ออกจนกระทั่ง
 บัดนี้ ด้วยเหตุตั้งนั้นจึงต้องมีพระราชบัญญัติขึ้น แต่จากรัฐวิญญูใจความของ
 พระราชบัญญัติดังกล่าว ๒๕๕๑ อยู่ทุกการก่อนหรือไม่ก่อน การที่จะเสนอ
 พระราชบัญญัติจ่ายเงินไปก่อนเสนอมาซึ่งผู้มีอำนาจ จำเป็นที่จะต้องแสดงแจ้ง
 เหตุว่าเป็นรายการที่ก่อนทงนั้น ข้าพเจ้าก็ดูตามรายการที่แล้วเห็นบางรายการ
 ที่ก่อน และบางรายการไม่เห็นว่าเป็นก่อน ถ้าหากว่าไม่ก่อนเราจะอนุญาตไปไม่
 ได้ นอกจากนั้นยังมีประเด็นข้อประการหนึ่ง ก็คือว่ารัฐบาลเสนอมาขึ้นเป็น
 การเสนอรูปมาจากพระราชบัญญัติงบประมาณที่จะออกใหม่หรือไม่ ข้าพเจ้า
 หมายถึง ความว่า กิจการ ที่ขอ อนุมัติ เงินนี้ รัฐบาล ได้ขอ อนุญาตรัฐ งบประมาณแล้ว
 หรือยัง หรือได้ขอ อนุญาตแล้ว หรือทำไปก่อนแล้วจะทำ แล้วขอเงิน
 มา ประเด็นนี้อยู่ ๒ ข้อตามหลักการ เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่า รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลังคงจะตอบได้ว่าเป็นการก่อนทงนั้นประการหนึ่ง อีก
 ประการหนึ่งไม่ใช่ขอทำการไปก่อนหรือลงมือทำไปก่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต
 จากสภา

พระยาโทณวนิกมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
 การที่รัฐบาลขอ อนุญาตจ่ายเงินไปพดางก่อน ก็ความจริงเจ้าหน้าที่ขอมาตั้ง
 มากมาย ๕๐-๕๐ อย่าง รัฐบาลเห็นแต่ตั้งก็จำเป็นก็คิดเอาเพราะตั้งเพราะ
 อย่างจึงเห็นรายการเพียงแค่นี้ ซึ่งตั้งต่างอนุมัติมาแล้ว เพราะฉะนั้นการ
 ก่อนหรือไม่ก่อนนั้นรัฐบาลเห็นว่าเป็นการก่อนช้กตัวอย่างเช่นค่าอบรมนักเรียน
 นางพยาบาลผดุงครรภ์ ๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท ถ้าเดือน ๆ ก็ไม่น่าจะก่อน แต่เพราะ
 เหตุว่านางผดุงครรภ์ ๒ จำพวก ๒ ชั้น ชั้นหนึ่งงงชั้นสองจะต้องย้ายมาอยู่
 ๑ ชั้น เมื่อเช่นนี้ไม่มีที่หยุดที่นอนและนางพยาบาลเหล่านี้เป็นพวกชาวชนบท
 ต่างจังหวัดจึงจำเป็นต้องไร้เงิน นมหรือช้กตัวอย่างอื่นหนึ่งแต่เมื่อท่านถามว่า
 ผู้ มีเกียรติช้กจะ ให้สมช้กอื่นอื่น และรายการอื่นที่จัด แล้วแต่จะ ไปรท กระผม
 ทำได้ทุกช้ก

๑๔,๒๗ น.

พ.ท. พระสารสาสน์พลขันธ์ : ในรายการที่หนึ่งนักเรียนนาง พยาบาลตุงครรภักดิ์นั้นยอมจะอยู่ในพระราชบัญญัติงบประมาณที่ตั้งไว้ขยี้ น คือเมืองงบประมาณยังไม่ออกเราใช้งบประมาณเก่าไปได้ แต่ว่าที่ตงมา ใหม่หมายความว่าเงินยังไม่พอเช่นนี้หรืออย่างไร ข้าพเจ้าเข้าใจว่า เช่นนี้ และได้ฟังคำอธิบายของท่านรัฐมนตรีเมื่อก ก็เห็นด้วยว่าเป็นการตอง ส่วน ในรายการอื่น ๆ ที่ข้าพเจ้าเห็นด้วยยังไม่ตองก็ออกหลายอันทีเดียว ส่วนที่ ตองนั้นข้าพเจ้าก็เห็นมีอยู่หลายอันเหมือนกัน เพราะฉะนั้นตามที่ตั้งมาขก ท่านหนึ่งได้แนะนำว่า ควรจะให้รัฐบาลแถลงชี้แจงเป็นรายการ ๆ ไปนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควรควรคิดว่า

พระยาโทณวนิกมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : จะ ให้กระผมชี้แจงเป็นรายการหรืออย่างไร

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีตอบตามที่เขาร้องใจ

พระยาโทณวนิกมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ร้องใจตรงไหน

พ.ท. พระสารสาสน์พลขันธ์ หมกทุกรายการ

พระยาโทณวนิกมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ที่ ผมนำเรื่องนักเรียนนางพยาบาลตุงครรภักดิ์จะให้หยุดเที่ยงที่กั้มแค้มไม่ พอต้องนอนซ้อนกัน เพราะฉะนั้นสำหรับรายการอื่นเป็นการจำเป็น ส่วนราย การที่ ๒ รัฐบาลก็ถอนไปเพราะเหตุความเหตุที่ควรจะรอดได้ คือค่าใช้จ่ายใน การศึกษาข้าราชการสูง ที่ว่ารอดได้ไม่ใช่หมายความว่าหยุดการตอง การตอง ก็ว่าเนนตารเรื่อย ๆ ไป ใช้ข้าราชการของมหาวิทยาลัยเป็นการตองเปิดยกัน เว้นได้แต่รอการตั้งชื่อเครื่องประกอบวิทยาคำตั้งครบางประการเท่านั้น ส่วน รายการที่ ๓ ค่าอบรมนักเรียน นางตุงครรภักดิ์ ๒ วัน ๓๐ วัน ๔ เดือนแต่จ กต้องมีวันที่ ๑๐ เพราะฉะนั้นเป็นการจำเป็น ของเหตุอันเป็นตองที่ทำงานใหม่

LIART

เด็กไม่มาเรียนแล้ว ขาดการอ่าน จะให้รองบประมาณ ๒ เดือนแล้ว เด็กจะเล่าเรียนไม่ติดต่อกัน เป็นการเสื่อมศีลธรรม ทำให้เด็กนางพยาบาลต่าง ๆ จิตใจใจไหวเขวไปไม่รักการเรียน จะต้องทำต่อไป ส่วนการรูดช้อมูลรายการที่ ๔ ค่าซ่อมแซมฝ่ายแต่ละห้องสร้างสถานที่บำรุงพันธุ์ ๒ กวามพะเยาว์นั้น เจ้าหน้าที่ได้ตั้งหลักฐานมาว่าจำเป็นเหลือเกินเพราะผู้ฟังมากจะต้องซ่อมแซม เพราะฉะนั้นจะเป็นการเสียหายมารอให้นาเซารทำตายหมด รายการที่ ๕ รายการขาดประทานเป็นที่ทราบถ้าไม่มีการขาดประทาน การรูดศีลธรรม เราต้องบำรุงและจะเป็นการเสียหายแก่การเกษตรกรรม ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าขาดประทานเป็นสิ่งสำคัญจำเป็นต้องซ่อมแซมจึงขอกงบประมาณ ๖๓๒,๐๐๐ บาท รายการที่ ๖ ค่าปรามปรามโจรผู้ร้าย เราทราบความจำเป็นว่าจำเป็นอย่างไร เวลาที่ตำรวจไม่พอเพียง ผมจำได้ว่า พันคนมี ตำรวจไม่ถึง ๑ คนไม่มีการคุ้มครอง นอกจากนั้นแล้วโจรผู้ร้ายมีอาวุธสมัยใหม่จำเป็นต้องเพิ่มกำลังตำรวจขึ้นจึงต้องตั้งงบประมาณใหม่ ถ้ารอแล้วอาจได้รับภัยไม่สงบได้เพราะตำรวจไม่พอ การโจรกรรมตามหัวเมืองซึ่งผู้เกี่ยวข้องทราบกันแล้วตามหนังสือพิมพ์รายงานทั่วไปก็เกิดทุกวัน เป็นการจำเป็นอย่างนี้ เพื่อรักษาคุ้มครองความทุกข์สุขของราษฎร ข้อต่อไปก่อสร้างเรือนโรงชั่วคราวสำหรับตำรวจตระเวนรักษาต่างชนบทติดต่อกันกับขอปรามปรามโจรผู้ร้าย คือตั้งตั้งตำรวจไปแถวบึงไคบ้าง ถ้าตั้งไปโดยไม่มทพกก็จำเป็นต้องอาศัยเขาเมืออาศัยเขาบางทกไม่ให้พัก บางทกให้พัก ตำรวจต้องอยู่เป็นหน่วยทำการติดต่อกันต้องอยู่ใต้อับบงคัมบัญชาโดยตรง เพราะฉะนั้นต้องรวมกันอยู่เป็นหมวดเป็นหมู่ จึงจำเป็นต้องสร้างที่พัก ค่าซ่อมโรงไฟฟ้าสามเดือนกว่าเรียนแล้ว เมื่อกันค่าซ่อมโรงไฟฟ้าหุดวงสามเดือนเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อเครื่องตัวเนินกิจการไฟฟ้าซึ่งซกได้แต่กั้น ทางกรมโยธาเทศบาลตัญญาในการซื้อขายไฟฟ้าแต่ขอทราบเรียนด้วยคางานจริงใจว่าในคดีเป็นความที่ศาลเราแพ ๒ ศาลแล้วถึงศาลฎีกาเราบังคับให้ใช้เงินไปกั้น ตามคดีแพ ๒ ศาล

ทางความถึงศาลฎีกาบังคับให้ใช้เงิน เช่นนี้เห็นว่าคดีต้องแพ้เราต้องยอมใช้
 เสียดีกว่าไม่ต้องฎีกา เมื่อไม่ต้องฎีกาก็ไม่ใช้จะขาดทุน โรงไฟฟ้ามีคนขอซื้อ
 แล้ว ๓ ล้านบาทหรือห้าหรือไม่ว่าจะเป็นหรือไม่รัฐบาลก็คิดอยู่ คือไป
 ค่ายานนิคมฝักอาชีวะเกาะตระรุเกา ๒๐๐,๐๐๐ บาทค่าใช้จ่ายในชั้นเราคิดแล้ว
 ไม่ได้จ่ายไปทางกระทรวงมหาดไทย ได้เอาเงินค่าพาหนะ เดินทางขรรคมคาเห็น
 จ่ายไปและทางคณะกรรมาธิการ ท่านธำมรงค์ ผู้มึนเกียรติร่างรัฐธรรมนูญ
 ว่าเป็นการผิดปกติ แต่ความจริงนั้นค่าพาหนะนักโทษไม่เหมือนกันจึงขอ
 อนุมัติจ่ายเงินไปพดางก่อนค่าปลุกสร้างหรือย้ายเรือนจำพระนคร ในชั้น
 เห็นว่าเพื่อจัดการย้ายไปอยู่บางขวาง ถ้าตั้งก่ออิฐถือปูนเพราะเหตุว่า
 เกามาก อีกอย่างหนึ่งบางขวางนั้นก็ยังพอจะบรรจุนักโทษได้ จะบรรจุ
 ไว้ให้เป็นหมวดหมู่เดียวกัน ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่าควรจะย้ายไปเสียดีกว่า
 และอีกประการหนึ่งนั้นคุกไม่ได้อยู่ในใจกลางพระนคร ถ้าหากว่าเราย้าย
 ไปแล้ว ยังจะทำกิจการอื่นให้เป็นประโยชน์ให้แก่ประชาชนได้มากกว่าที่
 เป็นอยู่ในบัดนี้ รัฐบาลเห็นว่าหากย้ายไปแล้วจะได้ใช้เป็นสถานที่ทำการ
 อย่างอื่นได้ดีกว่าที่เป็นอยู่

ท่านข้าขอเครื่องอุปการะการศึกษาตามแผนตามหมื่นบาท นับว่าเป็น
 ที่เมื่อเราเป็นธำมรงค์ขององค์การสหประชาชาติ เมื่อเป็นแล้วก็ต้องอยู่
 ในองค์การ Unesco และทางองค์การ United Education เราจะช่วยเหลือเรา
 เช่นจะจัดตั้ง พัฒนาวิทยากรศึกษาผู้ใหญ่มาให้ เราบอกว่าการกระทรวง
 ศึกษาธิการไม่ซื้อเสียเดี๋ยวนี้แล้วต่อไปเราจะแพงและจะตั้งให้แก่ประเทศอื่น ๆ
 จึงจำเป็นต้องตั้งซื้อ แต่ยังไม่ได้ตั้งซื้อ นอกจากจะได้รับงบประมาณ
 เสียก่อน

ท่านข้าขอรุณนักเรียนนครราชสีมา นี่ท่านก็เห็นอยู่แล้วว่าเป็นของ
 จำเป็น เพราะครูนั้นต้องมีการค่าเบียดเบียน เป็นความจริงควรพอกันหายาก

แต่จะหากรรมมือข้างไม้ทัด ๆ ก็ดูเจกข้างไม้ไม่ได้ เพราะครูพวกมันเมอเตยง
ไว้ก็ต้องให้พอกัน ถ้าไม่พอเขาก็จะออกไปเฉย เราจะต้องเอาใจเขาไว้จึง
ต้องตงงบประมาณตามจำนวนนี้

ในเรื่องการปรับเงินเดือนก็เคยพูดแล้ว นึกเกี่ยวกับคนวงของเงินเดือน
คงจะไม่ต้องอธิบายเพราะทราบแล้ว

ข้อ ๑๖. เรื่องเงินช่วยเหลือเทศบาลเพิ่มเงิน ประจำเดือนซึ่งเกี่ยวกับ
เงินเดือนชนตามกฎความเกณฑ์ในข้อ ๑๗ ดังได้มีการเกษตรเพื่อใช้จ่ายตาม
โครงการที่ต้องช่วยเหลือชาวนา นี้ไม่มีอะไร ขาดน้ำขาดโคขาดอะไรๆพวก
ก็เป็นกรจำเป็นในการใช้จ่ายในการผลิตข้าวดีข้าว ในขณะนั้นก็อุดหนุนไป
แล้วเช่นค่าบูรณะและบำรุงแหล่งน้ำเพื่อรักษาพันธุ์ดีน้ำ & แฉ่นบาท ค่า
ปรับปรุงทางน้ำเพื่อถ่ายเลี้ยงข้าว & แฉ่นบาท ค่าช่วยเหลือชลประทานราษฎร
๒ ล้าน & แฉ่นบาทเศษ ค่าสูบน้ำช่วยเหลือชาวนา ๒ แฉ่นบาท ค่าขยาย
งานชลประทานตามด้านดีแฉ่นเศษ เงินทุนตั้งเดิมควรทำนาในสหกรณ์
นิคมฝ่ายและนิคมกสิกรรม & แฉ่นบาท น้อยในโครงการที่รัฐบาลนี้ได้
ให้ตามสัญญาใจว่า เราจะช่วยเหลือการเกษตรความจริงอยากให้เกษตรกร
มากกว่านี้ แต่ว่าเจ้าหน้าที่ไม่มีกำลังพอทำได้ จึงให้พ่อค้าและพ่อค้ากรม
กำลังที่จะทำได้ การจัดซ่อมประปान งบประมาณได้ทราบเรียบร้อยแล้ว ส่วนค่าเสีย
หายประชาราชาคินัน เป็นข้อผูกพันระหว่างสัญญาฉบับบรรณแบบ ซึ่งจะต้องใช้
เขา และความจริงเงินนี้ เราขอจ่ายไปก่อน ไม่ใช่ศูนย์ เป็นแต่ว่า
ให้เขาคัดของจ่ายไปก่อนในเหมืองต่าง ๆ ที่รัฐบาลเห็นว่าควรทำเช่นนั้น ด้วย
เหตุดังนี้ คือว่าถ้าแม่เหมืองบด เหมืองไม้ท่งงาน กรรมกรก็จะว่างงาน แล้ว
จะเกิดการตั้งสินค้าออก เขกฉ่นปรัท ในเรื่องตบก็เราก็จะไม่ได้ และเราขอ
ตบก็ไม่ได้ ก็จะไม่ได้เงินตราต่างประเทศ ซึ่งเราจำเป็นมากในบดินค้าทวี
ซอชของต่างประเทศ กระผมคิดว่าเท่าที่ทราบเรียบร้อยแล้ว คงเป็นที่เข้าใจ ถ้า
สงสัยต่อไป กระผมยินดีแสดง

พระยาอาณาจักรบริบาล : ข้าพเจ้าตั้งด้วยรายการที่ ๓๐ คำปลูก
สร้างร้อยยี่เรือนจำ จังหวัดพระนคร ซึ่งรัฐมนตรีคงได้ชี้แจงว่าที่ท่าเช่น
เพื่อประหยัด เพราะผู้บัญชาการ ๒ คน จะได้เป็นคนเดียว และเพื่อรวม
อยู่ในที่แห่งเดียว และเพื่อให้เรือนจำได้ย้ายจากจังหวัดพระนคร ขอนทาง
คณะรัฐบาล ได้คำนึง หรือเปล่าว่า ในการย้าย เช่นนี้ เป็นที่เดือดร้อนของ
ประชาชนแก่ญาติพี่น้องในการไปเยี่ยมนักโทษ หรือทนายความที่ไปติดต่อ
คดี เป็นการหนักถึงหรือเปล่า และอีกประการหนึ่งจะมีเหตุผลอะไรที่ว่าเป็น
การค่อนข้างดี เพราะว่าอาจจะกระทำซ้ำกันก็ได้ ทำไมจึงต้องรีบกระทำด้วย

จอมพลแปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ตามพระราช
บัญญัติจ่ายเงินไปต่างก่อนนี้ ก็ได้ปฏิบัติไปตามพระราชบัญญัติเงินคงคลัง
ซึ่งได้ออกไปแล้ว , ที่นี้ในการที่เราพิจารณาว่าจะเสนอพระราชบัญญัติเงิน
นาหรือไม่นั้น ทางรัฐบาลก็ได้คำนึงอยู่แล้วเหมือนกันว่า จะเป็นการค่อนข้าง
ไม่ แต่ว่าในเรื่องค่าๆ ที่ต้องรายการต่าง ๆ มาก ทางรัฐบาลเห็นว่าเป็นการ
ค่อนข้าง และคำว่าค่อนข้างหรือไม่ค่อนข้างที่สุดนั้นก็พิจารณา ณ ที่นี้ ความจริงอะไร
ค่อนข้างหรือไม่ค่อนข้างนั้น มันก็อาจตีความไปได้หลายอย่าง แต่ว่าในแง่ของรัฐบาล
อยากจะทราบเรื่องว่า ความรายการที่ย้ายเรือนจำนั้น ก็เพราะเหตุว่ารัฐบาล
เห็นว่าเป็นการค่อนข้าง ค่อนข้างนั้นก็ถือว่ารัฐบาลได้รับรองแล้วว่าพยายามที่จะลด
ค่าครองชีพลงไป และในการที่จะลดค่าครองชีพลงไป เราจะให้แต่ละเพาะ
เอกชนได้กระทำการค้าหรือขายโดยอิสระเพราะนั้น เราไม่อาจควบคุมราคาของ
ให้เป็นไปตามความต้องการของรัฐบาลได้ และตามที่ได้อบรมและได้
ศึกษามาในต่างประเทศเท่าที่เขารู้ได้ทำมาก็ปรากฏว่า เวลานี้โลกเราขาดอาหาร
อยู่ ข้าวของก็แพง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศเราตงแม้ว่าจะแพง
ก็ยังถูกกว่าที่อื่นเขาหลายเท่า แต่อย่างไรก็ตามรัฐบาลนั้นก็พยายามที่จะลดค่า
ครองชีพลง และในการนี้รัฐบาลก็ต้องมีเครื่องมือคือเพื่อขายของของรัฐบาล

และทำการแข่งขันกับประชาชน คือเพื่อที่จะคงราคาไว้ ถ้าประชาชนขายของ
 แห่งรัฐบาลก็จะขายของด้วยราคาพอสมควร เพื่อจะคงราคาไว้ไม่ให้ขึ้นไม่
 ให้ลงจนผิดสังเกต เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่ารัฐบาลสมควรจะมีตลาดสำหรับ
 ขายของ และเมื่อใดที่ออกกตแตกเห็นวาทะที่เป็นเรื่องจำอยู่เวลานี้ซึ่งมีปริมาณ
 ๒๐ ไร่เศษอยู่ในย่านกลาง พระนคร ก็อยากจะใช้ถนนที่จัดตั้งตลาดเรียกว่า
 บับดกมาแคต หรือตลาดท่าพระจันทร์ และนอกจากนั้นเมื่อพิจารณาแล้วก็เห็นว่า
 เรื่องจำเต็มนี้เก่าแล้วและประกอบกับต้องการที่จะสร้างใหม่ให้อยู่ที่บางขวาง
 ก็จะเป็นการดีตลอดและจะได้ใช้ถนนเป็นที่ตั้งตลาด และนำของขององค์การ
 รัฐบาลไปขายให้ประชาชนซื้อในราคาถูก และเพื่อคงราคาของเอกชนไว้ด้วย
 ส่วนการที่จะให้เป็น ความดีตลอดแก่ผู้ไปเยี่ยม นั้น ความจริง จาก กรุงเทพไป
 บางขวางนั้น ระยะทาง ก็ไม่ไกลนัก และยิ่ง ถ้าวาน รัฐบาล ก็ได้ ค้าขาย เรื่องน้อย
 เหมือนกันในการแก้ไขเรื่องการจะให้ความดีตลอดแก่ผู้ไปเยี่ยมผู้ซื้อของจริงโดย
 จะได้ปรับปรุงถนนสายนี้ให้ดีขึ้น และเชื่อว่าถ้าการจะไปเยี่ยมเยียนก็จะดีตลอดขึ้น
 ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่าเมื่อเรามีเวลาอยู่และถ้ามาจะส่งของประชาชน
 ได้ด้วยวิถีทางใดก็ไม่อยากจะทำให้เวลานั้นเสียไปแม้แต่วินาทีเดียว และเมื่อ
 เห็นว่าทางใดที่จะทำให้องค์การลงก็อยากจะทำในเวลานั้นโดยเร็ว ไม่อยาก
 จะรองบประมาณฉบับใหญ่ เพราะเห็นว่าถ้าจะตกมากก็กินเวลา ๒-๓ เดือน
 และเวลานั้นจะต้องเสียไปเปล่า ความประสงค์ของรัฐบาล คือต้องการส่งของ
 ความต้องการของประชาชนเป็นอันยิ่งใหญ่ ทั้งนี้เพื่อจะแก้ค่าครองชีพให้
 ถูกต้อง เพราะฉะนั้นจึงได้ตั้งงบประมาณนี้มา

นายชินทร์ กฤษณภักดี : รายละเอียดที่รัฐบาลเสนอมานั้น รัฐบาล
 ดำรงไว้ไปอย่างที่ท่านนายกกล่าวก็ดูละเอียดหน่อย แต่เรื่องอื่นอันเด่นชัด
 อย่างไรก็ตามเจ้าคิดว่าการคงประเด็น

ประธานวุฒิสภา : เป็นแต่เพียงความเห็นเท่านั้น

LIRT

๑๔.๕๔ น.

พระยาอาณาจักรบริบาล : ข้าพเจ้าคิดใจในข้อที่ท่านนายกรัฐมนตรีชี้แจงมาแล้วว่า ข้อสำคัญที่ท่าน ได้ให้ย้าย เรือนจำจังหวัดพระนคร ไปอยู่บางขวางนั้น เพราะท่านต้องการจะได้ที่นอนแบบที่คงตลาดเท่านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเพียงแต่เท่านั้นจะเป็น การทำให้มัน เท่า ค่า ครอบ รัฟ ของ ราษฎร ได้ละ หรือ เพราะการย้ายนั้นปรากฏว่าได้เสียเงินไปนับล้าน แต่พอเปิดยกรับมาแล้วก็เล็กไป ข้าพเจ้าเห็นว่า การที่จะย้าย เรือนจำ เป็น เรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่า ข้อสำคัญคือจะเป็นการลำบากแก่ผู้ที่จะไปติดต่อ ข้าพเจ้าคิดว่า จะต้องย้าย กลับมาที่เดิมเท่านั้น เป็น เรื่องที่ ข้าพเจ้าคิดว่า จะต้องย้าย คุณกตัญญู เข้ามาในพระนครอีก เพราะบางขวางนั้นสะดวกแก่ผู้ ที่มรตยนต์ ผู้ ที่ยากจนนั้นก็เป็นที่แน่นอนว่า เขาจะต้องเดือดร้อน ข้าพเจ้าเห็นว่า

อีกข้อหนึ่งในเรื่องสร้างตลาดนั้นเป็นความคิด แต่ ว่า ก็ ขาด ความ เห็น แปลว่าตลาดที่สร้างนั้นเป็นหนี้เป็นผลสำเร็จหรือไม่อยู่ในที่บังคับหรือไม่ อย่างเช่นตลาดเจ้าพระยาเดิมเมื่อได้ถมเล็กไปแล้ว คุณตั้งว่า ๖ ได้สร้างตลาดขึ้นใหม่อีกแห่งหนึ่งก็ไม่คิด เช่นนี้ตลาดก็ใกล้ ๆ กับที่ที่ตั้งว่า สร้าง อีกอย่างหนึ่งยังห่างไกลเหตุผลเหลือเกินในการที่จะ ให้ลดค่าครองชีพซึ่งช่วย อะไรไม่ได้หรือก่อนประโยชน์ให้แก่พลเมืองเลย เพราะฉะนั้นข้อตั้งดังนี้นั้นอยู่

๑๕.๐๐ น.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ความจริงรัฐบาลทำอะไรย่อมมีแผนการนี้ อยากจะทราบเรื่องอย่างนี้ ในการลดค่าครองชีพ เพราะในเรื่องตลาดนั้นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งซึ่งจะนำในการลดค่าครองชีพ รัฐบาลพยายามทำเรื่องอื่น ๆ เช่นการผลิตของก็ได้พยายามผลิตให้มาก เมื่อของมากแล้วราคาก็ถูกลง นอกจากรัฐบาลก็พยายามจะเพิ่มค่านำเงินของเรา และได้พยายามเพิ่มทุกวิถีทางและหวังว่าจะสำเร็จ และนอกจากนั้นในการตั้ง

LIRT

ของเขามาเราควรมองหนึ่งที่จะลดค่าครองชีพซึ่งทำให้ราคาของถูกลงและนอก
 จากนั้นก็ยังมีอีกหลาย ๆ อย่าง ส่วนที่ทำงานเดิมก็มีผู้เกี่ยวข้องว่าสร้างตลาดแต่
 แห่งเดียวที่ทุกใหม่แล้วจะลดค่าครองชีพได้อย่างไร ข้าพเจ้าขอรับสารภาพว่า
 ทำไม่ได้ แต่ว่ารัฐบาลไม่ได้พยายามสร้างแต่ที่นั่นเพียงแห่งเดียว เวลา
 รัฐบาลได้พยายามควบคุมตลาดซึ่งเป็นของทรัพย์สินบุคคล ของเอกชนก็
 ถ้ารัฐบาลควบคุมได้ก็เอามาควบคุมแล้วแต่ถ้าถึงจะทำอยู่เป็นราย ๆ ไป บาง
 ท่านว่าการตั้งตลาดคนก็ไม่ได้ประโยชน์ นี่ก็เช่นกันถ้าหากว่าเราตั้งแต่ที่สนาม
 หลวงแห่งเดียวก็ไม่ดี ไม่ได้ประโยชน์ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะทำทุกอย่าง ไปก็ไม่
 ได้ก็ต้องทำเป็นแห่ง ๆ ไป อย่างตลาดคนเราต้องเริ่มทำที่สนามหลวงก่อนจะ
 ได้ผลหรือไม่ เจ้าหน้าที่ของเราได้นำของไปขายจะได้หรือไม่ เมื่อได้ผลแล้ว
 เราที่เอาไปตั้งที่สวนตุมพิน ที่ฝั่งธนบุรี แล้วไปตั้งที่บางซื่อ เมืองนนทบุรี
 ทอน ๆ ทั่ว ๆ ไปเป็นลำดับซึ่งเห็นตลาดในเวลาเช้า แล้วขึ้นที่ส่งรัฐบาลก็
 สร้างตลาดที่ถาวรขึ้นโดยจะเอาที่ทุกใหม่เป็นตลาดใหญ่ที่สุดแล้วนอกจากนี้ยังมี
 มีตลาดย่อยตามหัวบ้านหัวเมืองซึ่ง เป็นทรัพย์สินของ พระมหากษัตริย์ บางที
 จะเอามาได้ก็เอามาเป็นของรัฐบาลเป็นตลาดราชการ ยิ่งกว่านั้นรัฐบาล
 พยายามที่จะลดค่าครองชีพออก จะเอาตลาดตั้งตามถนนหนทางต่าง ๆ ถ้าว
 คือให้องค์การรัฐบาลมีกรมประมงเพราะที่ กรมการค้าภายใน กองทัพบก
 และกรมอื่น ๆ อีกหลายกรม เอามารวมพิจารณาตั้งร้านในความอุปถัมภ์ ซึ่ง
 บางทีทำงานเดิมก็มีผู้เกี่ยวข้องจะเห็นว่าเป็น ความ อุปถัมภ์ของ กรม ประชา-
 สงเคราะห์ตั้งขึ้นหาของไปได้เพื่อความสะดวก แต่ถนนแต่ละตำบล ก็กระจาย
 ไปมาก ๆ อย่างนี้ และนอกจากนี้ตลาดใหญ่รัฐบาลรู้สึกว่าจะลดราคาของได้
 แน่แล้วพยายามจะขายของถูกแล้วถูกจริง ๆ ด้วย เพราะเหตุนี้จะให้องค์การ
 รัฐบาลเอาของไปขาย องค์การรัฐบาลเอาของไปขาย รัฐบาลสามารถหาของ

ราคาถูกเป็นจำนวนมากและได้รับความสะดวก การขนส่งต่าง ๆ อยู่ในมือของ
เรา ของกท่าชนในตาดำรับรองได้ว่าเป็นของที่ดีจนแต่ราคาถูกทั้งหมดจะ
ตั้งของคนอื่นให้ถูกลงด้วย ในส่วนรัฐบาลรับว่าราคาของนี้จะต้องถูกลงแก่ภายใน
ใน ๓-๔ เดือน

หลวงประกอบนิติสาร: เมื่อไม่ตกลงกันจะว่าเป็นข้อ ๆ แล้ว
ข้าพเจ้าก็คิดว่าตามอารมณ์ ข้าพเจ้ามีข้อข้องใจอยู่ ๓ ข้อ คือ ข้อ ๘, ๙, ๑๐
ทั้งข้อ ๘, ๙ ก็ไม่สู้กระไรนัก ข้อ ๑๐. หนักหน่อย และที่รัฐบาลได้ไปรค
ตั้งเกิดคำถามข้าพเจ้า คือข้อข้องใจให้รอบคอบแจ่มแจ้ง เพราะข้าพเจ้าไม่
อยากจะดูถูกชนชั้นม้อยๆ สำหรับข้อ ๘ ค่าธรรมเนียมความและค่าซื้อกิจการ
ไฟฟ้า ๑,๒๕๑,๔๑๖ บาท นี่เท่าที่สืบค้นพบมาเป็นเรื่องคดีเรื่องหนึ่งซึ่ง
รัฐบาลเป็นความลับบริษัทฯหนึ่ง ได้เป็นกันศาลต่าง (ศาลอุทธรณ์) รัฐบาล
แพ้ และถึงศาลฎีกาได้ทราบมาซึ่งจะเป็นความจริงหรือไม่ขอทราบจากรัฐบาล
ว่า ทางอัยการมีความเห็นให้ฎีกา แต่รัฐบาลไม่ได้อฎีกา อีกนัยหนึ่งยอมแพ้
เมื่อยอมแพ้แล้วก็ป็นอันแน่ว่ารัฐบาลเสียค่าธรรมเนียมความให้ที่ศาลอุทธรณ์
ก็กลายเป็นข้อผูกมัดซึ่งรัฐบาลจำต้องจ่ายไป ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วก็ถกกัน
จะไม่อนุญาติก็ไม่ได้เพราะกลายเป็นข้อผูกพันแล้ว แต่อยากจะตามความเป็น
มาของคดีนั้นว่าเป็นความจริงเพียงไร สำหรับรายการที่ ๑๐ ค่าย้ายนิคมฝัก
อาหารเกาะตราดมาไว้ที่ทาง ภาคกลาง ๒๐๐,๐๐๐ บาทนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังได้ชี้แจงเมื่อก่อนว่า ความจริงไม่ได้ขออำนาจพระการไป
จ่ายโดยผิดพระราชบัญญัติ ตั้งที่ บันทึกของ กรมราชการ สภาผู้แทน จำนวน เดย
เพราะได้จ่ายจากค่าพาหนะเดินทางซึ่งมีอยู่แล้ว และข้าราชการเดินทางจ่าย
ได้นั้นใด นักโทษเดินทางจ่ายได้นั้นนี้ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจความกระจ่างแจ้ง
โดยละเอียดจากท่านรัฐมนตรีคลังว่า เมื่อท่านว่าจ่ายเป็นค่าพาหนะเดินทาง
ท่านได้จ่ายโดยรอบคอบด้วยกฎหมาย ท่านมาขอประมาณทำไม เพราะท่าน
จ่ายตามกฎหมาย หมายถึงความว่าจ่ายค่าพาหนะเดินทางแล้ว เพราะฉะนั้นมา

ขอเพิ่มถามองดูเจตนารมณ์อันดีที่เห็นได้ว่าการที่ขอไปเพื่อชดใช้ค่า
 พานพระเดินทางที่จ่ายไปนั่นเอง เรื่องจริงก็เป็นรายงานถึงคณะกรรมการ
 ผู้แทนว่า ซึ่งรัฐบาลก็มาแก้ตัวในที่นี้ ข้าพเจ้ายังสงสัยอยู่ในรายการที่ ๓๐
 มีท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้ซักถาม และไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าจึงขอและซักถามคำ
 ชำแจงของรัฐบาลต่อไป งบประมาณอันนั้นตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงก็เป็น
 เหมือนยังนึกสงสัยด้วยลูกกระสุนลูกเดียว คือในการที่จะย้ายคุกไปในเรื่อง
 ดำรงตลาคันนี้ ข้าพเจ้าได้พูดทูลถึง ขอรทนายรัฐมนตรีได้แก้ความข้องใจใน
 เรื่องย้ายคุกก่อน ท่านสมาชิกท่านหนึ่งถามแล้ว เรื่องการเยี่ยมเยียนนักโทษ
 เรื่องทนายความคดีคือ แต่ยังไม่เป็นที่ละเอียดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงขอ
 ขยายความให้สั้น และเพื่อให้รัฐบาลชี้แจงให้ละเอียด คุณอันนี้ เว้นจำจังหวัด
 พระนครเป็นที่ต้องขังมีไร่นักโทษเค็ดขาดเท่านั้น ผู้ต้องหาในคดีที่อยู่ใน
 ระหว่างอุทธรณ์ก็มี ในระหว่างก็มี แม้แต่ผู้ต้องหาที่ยังไม่ฟ้องก็มีเป็นจำนวน
 มาก ถ้าท่านคำนึงถึงความดีของรัฐบาลอย่างเดียวกับขอได้โปรดพิจารณา
 ถึงความดีของผู้ต้องหาซึ่งบางคนและเป็นจำนวนมาก ซึ่งในที่สุดถูกศาล
 ยกฟ้องมากก็จริง ปล่อยให้ขังในคุกก็ เขาต้องตกกระถ้ำลำบากต้องขังนั้น
 หนักอยู่แล้ว การเยี่ยมเยียนของญาติมิตรบุรุษภริยาเป็นนัยอันใจ รัฐบาล
 ได้ดีบ่บ่งถึงความจริงอันหนึ่งเพียงใดหรือไม่ ได้เคยสอบถามผู้ทนายของซึ่ง
 ซึ่งข้าพเจ้าว่าไม่เป็นการยากอะไรเลย เพราะรู้จักตัวกันอยู่โดยมาก จะได้
 ความแน่ชัดทุก ๆ คนจะต้องให้การเป็นอย่างดี ถิ่นหมด ว่าการเยี่ยมเยียน
 บุรุษภริยาเป็นนัยอันใจด้วย กระทำให้บางคนไม่ต้องฆ่าตัวตาย คัมที่อยู่ใน
 ได้คัมใจอยู่ยาก เป็นภาษิต ได้แก่ผู้ต้องขังจะต้องถูกทรมานใส่กุญแจมือ
 ได้ตรวจท่านว่าย้ายไปเมืองนั้นที่อยู่คุกบางดวง ย้ายได้จริง แต่เป็นการเดิน
 เบื้องไรหรือไม่ เป็นการลำบากใช้หรือไม่ ถ้าหากกักอยู่ในจังหวัดพระนคร
 นี้ บางคนโดยเหตุที่ต้องเยี่ยม ต้องส่งเสบียงอาหาร ไม่ใช่เยี่ยมเฉย ๆ ต้องส่ง
 เสบียงอาหาร ท่านที่ตองขังมีเงินมีทองทรัพย์สินสมบัติไม่มากอะไร ถ้าเขาทำ

ข้างคุกก็ได้ แต่คนที่ไม่มีเงินต้องมาจากบ้าน ต้องตั้งเสียทุกวัน เพราะ
 ข้างในคุกกินไม่ได้ ถ้าท่านจะให้ส่งอาหารไปถึงเมืองนนท์ใครทำได้ ทำได้ทุก
 คนหรือไม่ เพราะฉะนั้นนายคุณไปเป็นการตั้งโทษผู้ไม่มีผิดยิ่งกว่าพิพากษา
 จำคุก นอกจากนั้นท่านได้คำนึงหรือไม่ในการเบิกตัวจำเลยมายังศาล ต้องตั้ง
 หมายเวรตาเย็น บางทีเจ้าหน้าที่ต้องเบิกตัวมาในวันรุ่งขึ้น ถ้าคุกอยู่ใน
 กรุงเทพฯ ง่ายนิดเดียวตั้งรถยนต์ไปรับ ถ้าไปอยู่เมืองนนท์ ก็เป็นการตั้ง
 เป็ดองน้ำมันรถอีก การปล่อยศาลเขียนหมายส่งไปถ้าไปอยู่เมืองนนท์ถ้า
 หมายออกไม่ทันจะตั้งเสียเจ้าพนักงานศาลก็ถือหมายไป หรือมีฉันทปล่อย
 วันรุ่งขึ้น ทำให้คนนั้นเสียชื่อเสียงไปอีกวันหนึ่ง ท่านนึกหรือเปล่า ถนนหน
 ทางที่อยู่ระหว่างเมืองนนท์กับกรุงเทพฯ ๗ อาจดูกระเบียด ถนนมาไม่ได้ต้อง
 มาทางเรือ ท่านจะทราบดีว่าเขาได้ทรงมา เรือดำนักโทษจนน้ำตายหมด
 ท่านคงทราบดี ท่านคำนึงหรือเปล่าว่านักโทษคืออุกฉกรรจ์ ถ้าเบิกตัวจาก
 เมืองนนท์รถยนต์หนึ่งคัน ข้าพเจ้าจะแย่งตัวนักโทษไม่เป็นการยากเลย เขาไม่
 ขอรอวางท่อนเดียวรถยนต์ก็คว่ำ หรือเขาบินถลไปก็ง่ายตาย ผลสุดท้าย
 ก็เป็นอย่างท่านดำริกล่าว ในที่สุดต้องตั้งเรือนจำเพื่อระแวด และเพื่อความ
 เมตตาแก่ผู้ต้องขังผู้ทักต้องมาศาลในกรุงเทพฯ ๗ ข้อข้องใจเหล่านี้ขอให้ท่าน
 ขยายว่าท่านได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้วที่ท่านไม่เห็นด้วยกับข้าพเจ้า แต่
 ในเรื่องเรื่องตลาคนนั้นในเวลานี้ไม่ใช่เวลาอภิปราย ถึงการลดค่าครองชีพด้วย
 วิชาตลาคนหรือไม่ จึ่งอยู่ข้าพเจ้าขอถามท่านหนึ่งโดยเดียวว่าเวลาที่ท่านตั้งวาง
 ตลาคนตั้งตั้งนามหลวงกุด ทุมพินกุด ทุไทนกุด ท่านได้จดสติใจหรือเปล่า
 ว่าเป็นการลดค่าครองชีพหรือเป็น การตั้งเดิมให้คนพุ่มเพอຍ อยางไหน มาก
 กว่ากัน รถยนต์นั้นไปตลาคนตั้งตั้งสติหรือเปล่าว่ามาจากไหนตั้งตั้ง
 นามนั้นเท่าไร คนมาซื้อของก็ไม่จำเป็นเท่าไร และที่ลดจึ่ง ๆ เท่าไร

พระมณูภาณวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
 ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ ขอบใจอยู่ ๓ รายการ คือ รายการ ๘-๘ และ ๓๐
 สำหรับ ๘ ข้าพเจ้าจะขอชี้แจงแก่คณะเพราะ ๘ ท่านนี้ ส่วน ๘ และ ๓๐ นั้น
 ท่านนายกฯ ได้ชี้แจงในภายหลัง รายการ ๘ ตามที่เรื่องย้ายผู้ฝึกอาชีพและ
 นิคมฝึกอาชีพจากเกาะครุเตาขึ้นในเรื่องนี้พวกที่ไปอยู่ครุเตา ไปอยู่นาน
 เขาก็เกิดไข้มาเลเรียหนักมากเข้าทุกทีเป็นการลำบากอย่างรุนแรงมาก เมื่อ
 รัฐบาลนี้เข้ามาบริหารงาน จึงเห็นว่าเป็นการ จำเป็นอย่างยิ่งที่ มนุษยธรรมจะ
 ต้องรับขนย้ายพวกที่ได้รับความทรมาน จากไข้เจ็บอย่างดำทึดเช่นนี้ไปเสียโดย
 เร็ว จึงได้ลงมือกระทำกรโดยรีบด่วน ในเวลานั้นก็ได้เอางบประมาณเงิน
 ๓๓ ในงบประมาณซึ่งรัฐบาลนี้มอบอำนาจที่จะใช้ได้ตามกฎหมาย คือในเรื่องย้าย
 โดยทั่วไป แต่จำนวนเงินนั้นไม่เพียงพอจึงได้เกิดความจำเป็นขึ้น ที่ได้
 ขอเบิกในงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๔๘๓ แต่งงบประมาณเป็นได้ห้า
 เนื่องจากเราเปลี่ยนรัฐบาลกันไม่รู้จักหยุดหย่อนหลายครั้งแล้ว งบประมาณ
 ซึ่งควรจะได้ก่อนต้นปี ปีพ.ศ. ๒๔๘๐ ก็เคยเกิดล่าช้ามาจนฟังจะได้
 เมื่อ ๒-๓ วันนั่นเอง และอาจต้องพิจารณากันอีก ๒ เดือนตามธรรมดา แต่
 ถ้าท่านยังสนใจมาก ๆ กันแล้วอาจอภิปรายกันตั้ง ๔ เดือนก็ได้ตามที่ ประจักษ์
 ในเวลานั้น เมื่อเรานับอยู่ ๒-๓ คำนับ เมื่อเราจะปล่อยให้คนตายด้วยโรค
 มาเลเรียไม่ช่วยเหลือเลย หรือจะช่วยเหลือเพื่อให้เห็นแก่มนุษยธรรมรัฐบาล
 จึงตัดสินใจที่จะช่วยเหลือเอาเงินค่าพาหนะ ไม่พอกับขอเบิกจากพระราชบัญญัติ
 ที่ใช้เงินไปพดงก่อนขอมติสภา ในเรื่องนี้ได้มีการตกลงกันเหมือนกันใน
 สภาผู้แทน ผลที่สุดมติสภาเห็นท่านนายกฯ ได้ออกเขาในทางที่เห็นมนุษยธรรมจึง
 ได้อนุญาตเงินรายนี้ให้ แต่ในชั้นกรรมาธิการนั้นท่านคง ๆ ซึ่งเคยเป็น
 นายกรัฐมนตรีอยู่ก่อนท่านบอกว่ากร ทำเช่นนั้น เป็นการผูกมติดสภาไม่ถูกต้อง
 การของงบประมาณเพราะว่าก่อนที่จะย้ายนักโทษ รัฐบาลยังไม่ได้รับ

อนุมัติจากสภายังไม่ได้ตั้งงบประมาณมา และในที่สุดข้าพเจ้าเป็นกรรมา
 จิการคนหนึ่งก็ได้บอกท่านเห็นแก่มนุษยธรรมเราจึงได้กล้าทำ และ
 เชื่อว่ารัฐสภาฯเห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยเราก็จำเป็นต้องหยุดชงักจนย้าย
 ปลัดยให้คนตายไป การเลิกก็มีอยู่เพียงเท่านั้น เมื่อเราเสนอมาในที่สุด
 ท่านก็บอกว่าเขาเออะเพื่อเห็นแก่มนุษยธรรม ยอมให้ แต่ขอให้บรรทัดได้ว่า
 ลักษณะการอย่างนี้ คือว่าต้องมีอะไรทำอย่างใดอย่างหนึ่งไปต้องจ่ายเงิน
 แล้วขอให้รออนุมัติสักก่อน ซึ่งข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นผู้แทนของรัฐบาล
 ในหน้าที่กรรมาธิการ ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเรื่องอย่างนี้ คงจะไม่เกิดขึ้น เพราะงบประมาณ
 ปรมาณตามธรรมดาต้องเสนอก่อนต้นปีเรื่องอย่างนี้ไม่น่าจะเกิดขึ้นอีกเป็น
 วิสัยคือเป็นพฤติการณ์พิเศษ เหตุอันที่เสนองบ ปรมาณ กั้นใน เดือนนี้
 เพราะฉะนั้นจึงไม่เป็นไรเพื่อความปรองดองซึ่งกันและกันจะบันทึกว่าอะไร
 ก็ตามก็ เพราะรัฐบาล ทำไปเพื่อ เห็นแก่มนุษยธรรม และเสนอ กฎหมาย ขึ้นมา
 เมื่อท่านไม่รับก็ปล่อยให้แล้วกันเรื่องเป็นอย่างนี้

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี: มีรายการ
 เรื่องเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมซึ่งจะต้องใช้หนี้ โรงไฟฟ้าเขามจะเรียนให้ทราบ
 เรื่องกรณีเกี่ยวกับ โรงไฟฟ้าเดิม เป็นของบริษัท เอกชนบริษัท หนึ่งและ เมื่อ
 ระหว่างสงครามนั้นทางราชการทหารได้เอาเขาไปใช้ในราชการทหารแล้วครั้น
 ภายหลังเราก็ไม่ได้จ่ายเงินให้เขาตามที่ตกลงกันได้ ทางเจ้าของเขาคงได้ยื่น
 พ้องแต่ทางรัฐบาลก็แพ้เขาไป ๒ ศาลพอรัฐบาลใหม่ขึ้นมาเห็นว่าอยู่ในศาล
 ฎีกาเพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าเมื่อแพ้ ๒ ศาลแล้วควรที่จะตั้งขอเด็กความอนัน
 ไปทงนี้โดยพิจารณา เห็นว่า เจ้า ของ โรงไฟฟ้า ได้เสีย ๓๓๖๖๖๖๖ ไร่ให้แก
 ราชการใช้การในเขตสงคราม ในกาที่ทางราชการเอาเขามา เขาก็เสีย
 ประโยชน์ของเขาไปเป็นอันมากและเงินของ เขาก็เสียไป อีกซึ่งในฐานะที่เป็น
 รัฐบาลแล้วก็ไม่อยากเป็นความกับประชาชนและไม่อยากจะทำเขาเปรียบประชา
 ชนแต่อย่างหนึ่งอย่างใด รัฐบาลนี้จึงได้ถอนเสียโดยฉกหักด้วยรัฐบาลนี้ไม่ยอม

ที่จะเป็นความแก่ประชาชนให้เขาได้รับความเสียหายจึงได้ถอนมา และอีก
 ประการหนึ่งโรงไฟฟ้าที่เขาเอาทางที่ ไชนาหลายบ่แถว ซึ่งจะขายเสียเวลานักได้
 อย่างที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าขายได้ ๓ ล้านซึ่งความจริงนั้น
 เราที่เอาได้กำไรยิ่งกว่าที่เราได้เสียไป และนอกจากนั้นต่อมาเป็นเวลาเกือบ ๕ ปี
 แล้วนั้นก็อย่างเดียวกันว่าควรเห็นแก่เอกชนบ้างจึงยอม เกี่ยวกับการขาย
 กุ๊กและสร้างตลาดคนทำนงมาชิกผู้ มีเกียรติ ผู้หนึ่งได้ กล่าวได้ว่าคิดถึงความถำ
 นวกรของผู้คงหาจะไปจริงที่บางขวางและอะไรอีกมากนั้นก็ผมก็จำไม่ได้ ท่านพูด
 ยาวไม่ได้จับมันสักได้ด้วยถ้าตอบไม่หมดก็ขอประทานโทษเสียด้วย ความจริง
 ก่อนที่จะคิดทำอะไรผม ขอเสนอ หลักการว่า เมื่อจะทำ อะไรแล้วกัด้วยอินทรีย์
 เสียหมด เมื่อกัด้วยอินทรีย์จะมาข้างหน้ามากก็คงทำอะไรไม่ได้ มี
 เยอะเรื่องอุปสรรคขวางหน้า ก็อย่างอย่างว่าการสร้างตลาดแล้วผลจะเสีย
 อย่างหนึ่งอย่างนี้ อย่างอื่นก็โดยดล แม้การประชุมสภา ก็เป็นการ เสีย
 เหมือนกัน เพราะเหตุว่าเรียกประชาชนมาฟังเช่นเดียวกับตลาดนัดท่านถาม
 ว่าได้คิดสักได้หรือเปล่า ความจริงตลาดนัดนั้น สร้างไว้ให้แม่ครัวไปจ่าย
 ตลาด แต่ก็อาจจะทำนงผู้หลักผู้ใหญ่หรือพวกหนุ่มๆต่างๆไปเที่ยว นี่เป็นการ
 นอกประเด็น ถ้าหากว่าท่านไปเที่ยวแล้วจะคำนึงถึงค่ารถกับรัฐบาลไม่ได้ เพราะ
 ผมสร้างไว้สำหรับแม่ครัว คนอื่นอยากไปเที่ยวกันเอง เพราะฉะนั้นเรื่องผม
 อยากจะขอทราบเรียนอย่างนี้และนอกจากนั้นเรื่องที่จะมาซึ่ง เวลาตอนนั้นจะ
 ค้างไปไม่ได้ไว้ในที่โทษแห่งเดียว ความจริงที่คุมขังในกรุงเทพฯ ก็มีอีกและ
 รัฐบาลคิดว่าคือ ไปโรง พักโรง ค่ำวอจ นั้นคือไป เราจะขาย ให้กัจ้าง ขวางชน
 ความจริงเรือนจำดูโทษนั้นก็คือการคิดคุกเราๆ นี้เอง ก็หมายความว่า
 คนที่คิดค้นแล้ว คนที่อยู่ในระหว่างข้อบส่วนจะเขาไปได้ใจเหมือนกับคนถูก
 คิดค้นแล้ว ผมรู้สึกว่าจะออกจะรุนแรงเกินไป และเวลานั้นผมเห็นว่า โรงพักก็
 ยังมีที่ว่างอยู่อีก ส่วนพวกที่ไปเที่ยวบางขวางหมายความว่าพวกที่ยังไม่มีคำ
 พิพากษาหาที่ให้อยู่รับขัง นี่เป็นสิ่งที่รัฐบาลขอทราบเรียนเพียงเท่านี้

ประธานวุฒิสภา : คือข้าพเจ้าอยากจะทำความเข้าใจว่า เมื่อท่านจะต้องการพิจารณารายละเอียดแล้วก็ควรจะดำริลงว่าควรจะตั้งกรรมาธิการไปพิจารณา หรือมีมติขั้นตั้งกรรมาธิการนั้นจะทำได้โดยละเอียดละเอียดมากกว่า ขอให้ท่านคิดในชั้นนั้นในชั้นรับหลักการ คือว่าถึงรายละเอียดแล้วคิดว่ามันในชั้นกรรมาธิการเป็นการเหมาะสมกว่า ที่จะว่าในชั้นเป็นการสมควร เมื่อท่านขงใจอะไรก็ให้ว่าออกไปตามแต่เรื่องนี้ แต่ว่าที่จริงรายละเอียดที่ ต้องการ มากมายควร จะ ว่า มัน ในชั้น กรรมาธิการจะเหมาะสมมากกว่า นี่ข้าพเจ้าขอเสนอเป็นความคิด ความเห็นว่าควรจะพิจารณาในชั้นนี้อย่างไร

๑๕.๐๕ น.

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าสำนักเดิม อย่างดี ว่าเวลานี้เรากำลังว่ากันด้วยหลักการ แต่ว่าหลักการของพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวข้องกับรายละเอียดแต่ที่ข้าพเจ้าถามไปนั้นไม่ว่ารายละเอียด ถามเรื่องหลักเพราะว่ารายละเอียดในการย้ายนักโทษก็ต้องแยกแยะกัน ข้าพเจ้ายังไม่ปักใจว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขมื่อด้วยความบริสุทธิ์ใจว่าข้าพเจ้าจะรับหรือไม่รับ จึงจำเป็น อย่างยิ่งที่ จะต้อง ขอความ กรุณา ซักถามข้าพเจ้าจะไม่ไปไกลในรายละเอียดมาก แต่ว่าพูดในหลักการเท่านั้น

ตามที่ท่านรัฐมนตรี ๒ ท่านได้ตอบเมื่อครั้น ข้าพเจ้ายังไม่หมดความข้องใจจริงๆ อยากจะขอแก้ความข้องใจอีกสักเล็กน้อย ข้าพเจ้าเปรียบพระราชบัญญัติฉบับนี้ในรายการที่ ๓๐ เรื่องใดคนหนึ่ง เหมือนกับว่าเป็นการแก้ไขกฤษฎีกามีมาฉะเพาะหน้า แต่ว่ากรรมาธิการ ข้าพเจ้าข้องใจ ขอได้โปรดอธิบายว่าทำไมจึงเอาเรื่องใหญ่โตมาแก้เรื่องเล็ก ข้าพเจ้าไม่ได้ดูถูกว่าคำครองชีพเป็นเรื่องเล็ก คำครองชีพเป็นปัญหาใหญ่จริง แต่มันเป็นปัญหาชั่วคราว อย่างเมื่อคราวสงครามท่านอพยพไป ท่านก็สร้างกระท่อมอยู่ด้วย

หลังคามุงจากก็ได้ ท่านไม่จำเป็นต้องสร้างตึกอยู่ ในการอพยพหนีไค เรื่อง
 ชั่วคราวอย่างนั้นแม้จะเป็นเรื่องสำคัญยิ่งก็ควรจะต้องแก้ด้วยการชั่วคราว แต่นั่นท่าน
 มาแก้ด้วยการถาวร คือได้คู่กันไปเสียเลย มาสร้างตึกถาวร ท่านได้คำนึง
 ถึงข้อหรือไม่ว่า และข้อตอบของท่านนายกรัฐมนตรีที่ว่า ก็ผู้ต้องหาใน
 ระหว่างข้อบ่งชี้ไปอยู่ตามโรงพักก็ได้ แต่ท่านอย่าดีมว่ามันไม่ใช่กินเวลา
 ๒ วัน ว่าเป็นเดือน ๆ บ้าง ๆ ก็มี และผู้ต้องหาที่ค้างขังตามคำสั่งของศาล
 เขาไม่ได้ถูกกักขังที่โรงพักเขาถูกขังคุก เป็นการว่าผู้ต้องหา ไม่ควรขังร่วมกับ
 นักโทษ เป็นเด็ดขาด แต่ว่าถ้าท่าน จะไล่ไป บางดวงนั้น ร่วมกับ นักโทษ
 เด็ดขาดนั้น ท่านที่รู้ดีย่อมทราบว่าการภายในของคุกอย่างบางดวงนั้นการ
 สกปรกโสโครกแค่นั้น ผู้ต้องหาจะเสียคนมากแค่นั้น ถ้าขังตามโรงพักแล้ว
 ยิ่งเป็นการทรมานจิตใจอย่างยิ่ง เพราะคนเราย่อมอยู่ในที่แคบเท่าไรจิตใจ
 ย่อมหดหู่เท่านั้น เพราะฉะนั้นการรัฐบาลยืนยันในหลักการของพระราชบัญญัติ
 นั้นว่าต่อไปจะเอาผู้ต้องหาที่ศาลสั่งขังไปขังโรงพักแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ต้องหา
 จะรวมहतกการนี้ได้

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรี : กระผมมีความเห็นด้วย
 กับประธานที่ลงในรับहतกการนี้ เราหาสมควรพูดกันถึงเรื่องรายละเอียด
 ไม่ถ้าหากว่าสภาได้พิจารณาโดยहतกการแล้ว จะเห็นว่าहतกการมีอยู่อย่าง
 กว้าง ๆ ว่าจะให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อกิจการบางอย่าง ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้
 ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๔๘๓ ๑๐๓
 ปี พ.ศ. ๒๔๘๓ ได้ผ่านมาแล้วเป็นเวลาครึ่งปี ประเทศชาติได้ซึ่งกิจการก้าว
 หน้ามาเป็นเวลาครึ่งปีแล้ว สภาเห็นสมควรหรือไม่ที่จะให้ประเทศชาติ
 ได้ก้าวหน้าไปในกิจการบางอย่างก่อนทั้งงบประมาณจะได้ผ่านทั้งสองสภาไป
 สำหรับงบประมาณประจำปี ๒๔๘๓ นั้นรัฐบาลก็ได้ยื่นต่อสภาผู้แทนแล้ว แต่
 การพิจารณานหนักหน่วงเวลาประมาณ ๒ เดือนเพราะต้องผ่านสภาทั้งสอง แต่ต้อง

พิจารณาเป็นรายละเอียดถึงแม้ว่ารายการต่าง ๆ ที่เสนอมานักจำเป็นต้องเข้าไปอยู่ในงบประมาณนั้นเช่นเดียวกัน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วก็ขอให้สถานโปรดพิจารณาด้วยว่าสมควรหรือไม่ที่จะให้ประเทศชาติของเรา ได้ก้าวหน้าไปสำหรับกิจการบางอย่างซึ่งเป็นการจำเป็นและรีบด่วน ความจริงเงินที่ขายกันไม่มากนักเพียงเศษ ๒ ล้านร้อยของงบประมาณใหญ่เท่านั้น และกิจการทั้งหลายรัฐบาลก็ไม่จำเป็นต้องบอกถึงความจำเป็นอย่างไรถ้าเราจะมาพูดถึงรายละเอียดแล้วจนถึง ๓๘ รายการในวันก็ไม่อาจพิจารณาจนให้เสร็จสิ้นไปได้ เพราะต่างคนก็ต่างจิตใจ แต่ถ้าเรามาพูดถึงด้วยจิตใจว่าจะให้รัฐบาลจ่ายเงินไปก่อนงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๓ ประกาศใช้หรือไม่ เราก็อาจตกลงกันได้ในเวลาไม่ช้า กระผมได้เรียนต่อสภาแล้วว่า อีก ๒ เดือนหรือกว่านั้นงบประมาณก็จะได้ผ่านสภา ถ้าหากว่าสภาไม่รับรองหลักการหรือยอมให้พระราชบัญญัตินั้นผ่านไปกิจการต่าง ๆ ที่ปรากฏใน ๓๘ รายการนี้ก็ไม่อาจทำไปได้ บ้านเมืองจะต้องชงักการก้าวหน้าไปเป็นเวลา ๒-๓ เดือน ซึ่งความจริงเมื่อพิจารณาด้วยด้วยความรอบคอบแล้วสภาก็คงไม่อาจปฏิเสธว่าเป็นรายการที่เพิ่มเพียงและความจริงรายการดังกล่าวนั้นก็ผ่านสภาผู้แทนมาแต่ ซึ่งในสภานั้นก็ได้พิจารณากันเป็นอันมาก และด้วยความรอบคอบแต่แม้กระนั้นก็ได้ผ่านไปโดยมีการคัดเพียง ๒ รายการเท่านั้น กระผมจึงอยากจะขอเรียนต่อสภาว่าจะให้จ่ายไปหรือไม่ ถ้าหากเราไม่รับรองการต่อไปแล้วเราจึงค่อยพูดถึงเรื่องรายละเอียด เมื่อเป็นดังนี้แล้วผมจึงเห็นว่าเรื่องควรจะไปกันได้โดยเร็วด้วย

พระนิติบัญญัติ : ในกรรมาธิการสมาชิกผู้แทนราษฎรคนหนึ่งได้ถามถึงข้อ ๘-๘-๓๐ นั้น ถ้าหวัข้อ ๘ นั้นข้าพเจ้าไม่คิดใจมากนัก แต่จะเสียใจที่ตอบไม่ค่อยตรงคำถามของท่านผู้ถาม กลับไปพูดถึงเรื่องมนุษยธรรม ความจริงวุฒิสภามีมนุษยธรรมไม่แพ้ท่านผู้ใด เมื่อท่านตอบแล้ว

ข้อ ๓๐ นั้นเองที่ท่านย้ายคนระหว่างขังพิจารณาไป ให้อยู่บางขวงเป็นการไม่ถูกต้องกับมนุษยธรรม เพราะการย้ายไปนั้นเป็นการลำบากแก่ผู้ต้องหา เป็นคนว่าศาลตัดสินปล่อย ก็ไม่ได้ปล่อยทันที เมื่อครั้งยังมีศาลต่างประเทศอยู่ เขาให้ตั้งใช้ตรวจ ปล่อยกันทีศาล ต่อหน้าผู้พิพากษาทันที แต่ต่อมาต้องส่งหมายไป ถ้ายังอยู่บางขวงด้วยแล้ว ๒ โมง ๒ ทูมก็ยังไม่ได้ปล่อย การตั้งศาลถาวรนั้นข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ควรจะเป็นที่อื่น ไม่ใช่มาย้ายเอาคนต้องขังอยู่ระหว่างพิจารณาให้ไปอยู่ไกล ๆ ให้ได้รับความลำบากจากที่เขาเคยมีอยู่ เมื่อนำมาเยี่ยมอย่างที่ท่านตั้งมาก็มีเกียรติได้กต่างแล้ว ส่วนข้อ ๘ สำหรับขอเครื่องไฟฟ้า รัฐบาลยังอธิบายไม่แจ่มแจ้ง ข้าพเจ้าจึงขอถามว่าเมื่อตกลงขอเขาแล้ว ศาลบังคับให้ซื้อถูกหรือไม่และเจตนาว่าหากว่า จะซื้อใหม่แพงกว่าเดี๋ยวนถกใหม่ เราขอยอมซื้อและยอมแพ้ในชั้นศาลฎีกาถ้ารัฐบาลตอบชัด ๆ เช่นนี้แล้วข้าพเจ้าก็เข้าใจ.

พระยาโทณวนิกมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ขอกราบเรียนว่าศาลบังคับให้ใช้เงินที่จ่ายซื้อไฟฟ้า ส่วนข้อที่ขอย้ายเรือนจำก็สุดแล้วแต่จิตใจคน แต่กระผมสมัครอยู่บางขวงมากกว่าอยู่ตู่โทษ นี่เป็นเรื่องของจิตใจและได้อธิบายมาแต่ก็ไม่รู้ว่าจะอธิบายอย่างไรต่อไป.

พระยาสุรียานุวงศ์ประวัต : เมื่อถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอธิบายว่า รายการที่ ๘ ย้ายนิคมศรเวตาได้จ่ายเงินแล้ว แต่ข้าพเจ้าสงสัยรายการที่ ๑๐ ได้จ่ายเงินแล้วหรือยัง.

พระยาโทณวนิกมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ยังไม่ได้จ่ายเงิน จนกว่าจะได้รับอนุมัติจากสภา.

๑๕.๑๐ น.

พระอภัยมณีตราพาสพิศาล : ข้าพเจ้ามีความข้องใจในรายการข้อ ๑ นิดหน่อย คือตามที่ว่าเป็นค่าอบรมนักเรียนนางผดุงครรภ์เดิมข้าพเจ้าก็สงสัยว่า คงจะเรียกนางผดุงครรภ์เข้ามาอบรม แต่ว่าเมื่อได้ทราบจากคำอธิบาย

LIRT

ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ว่าเป็นนักเรียนนางผดุงครรภ์ที่โรงพยาบาลกลาง ข้าพเจ้าจึงขงใจว่ารายการนี้เกี่ยวกับโรงเรียนนางผดุงครรภ์ซึ่งได้สร้างมาโดยเขาบท ๓ แล้ว เพราะฉะนั้นไม่ใช้เรื่องใหม่เป็นรายจ่ายที่มีอยู่ในงบประมาณปีกลายแล้ว ข้าพเจ้าจึงสงสัยว่าทำไมจึงปรากฏว่าเป็นนามใหม่แต่ดูตามรายการเงินเป็นค่าใช้จ่าย ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าครุอาวรายซึ่งเขาใจว่ามีรายการเก่าแล้ว แต่จำเมื่อก่อนรัฐมนตรีตอบว่าท่านขอเพียงนอนที่โรงพยาบาลก็ย้ายไปอยู่ชวริระ ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะมีบัตรการที่ถูกแล้วหรือ เขาเงินค่าเบี้ยเลี้ยงไปชอเคียง

พระยาบริรักษ์เวชชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข

สุข : รายการเรื่องค่าอบรมนางพยาบาลผดุงครรภ์นั้นเป็นของกรมการแพทย์ตามที่ท่านส่งมาซึ่งดูผิดภาพผู้เกี่ยวข้องตามนั้น ข้าพเจ้าขอชี้แจงดังนี้ คือการอบรมนางพยาบาลผดุงครรภ์แต่เดิมมาเป็นของเทศบาลนครกรุงเทพฯ และตามนโยบายใหม่รัฐบาลรับมาอบรมและจัดรับมากจะจ่ายเงิน ส่วนค่าใช้จ่ายที่เดิมนั้นเป็นค่าใช้จ่ายจากเทศบาลที่จะรับมาตามธรรมเนียมนางพยาบาลที่ไม่ตั้งค่าใช้จ่ายประจำ การเบิกเงินเป็นการจรดงณะเพราะมี โดยเหตุนี้การอบรมที่ทำอยู่ติดต่อดีเรื่อยมา บท ๑ บท ๒ บท ๓ ก็จำเป็นต้องคว้นเงินการให้ติดต่อกัน ทั้งนี้เรื่องรายจ่ายเดิวงบประมาณจ่ายประจำก็จ่ายไม่ได้เป็นคนละประเภท กับการจร มีค่าใช้จ่ายเป็นประจำก็จ่ายไม่ได้คนละประเภทไป

๑๕.๕๓ น.

พล. ต. พระอุดมโยธาธิบดี : ข้าพเจ้ายังสงสัยในรายการนี้อยู่ คือรายการที่ ๕ และที่ ๘ จะขอกล่าวในเรื่องการชลประทาน โดยคณะกรรมการชลประทานนั้น ข้าพเจ้าอยากขอชี้แจงด้วยความรู้ของข้าพเจ้าก่อนว่า การก่อสร้างชลประทานนั้นเป็นการก่อสร้างอยู่ติดกันหรือก่อสร้างอยู่บนกันคดอง เมื่อ

LIRT

การก่อสร้างเขาในลักษณะเช่นนี้แล้วด้วยภาวะเศรษฐกิจของรัฐขาดที่เหมาะสมแล้ว
ต้องทำหน้าตั้ง เพราะน้ำในคลองแห้ง และถ้าเราฉวยโอกาสทำหน้าตั้งเช่น
นี้แล้ว การเสียเงินก็จะเสียน้อยลงกว่ามากมาย การที่เขาทำหน้าตั้งเช่นนี้
ความที่ต้องเสียเงินถมคลองให้น้ำเดินทางใหม่ เสียเงินปีละล้าน ๒ ล้าน ๓ ล้าน
หลายร้อย ๆ เหล่านี้ต้องเพิ่มพูนจากธรรมชาติอีกเยอะแยะ ถ้าเช่นนั้น
ข้าพเจ้าเข้าใจว่ารัฐบาลคงรูปร่าง ประมาณไม่เหมาะ ด้วยภาวะ เศรษฐกิจ การ
ก่อสร้างประเภทนี้ ถ้าการก่อสร้างประเภทนี้อยู่บนบกที่สูงก็ไม่ต้องกลัว
คล้าย ๆ กันนั่นเอง ความจริงงบประมาณ ๒ ข้อนี้ด้วยเหตุที่ถูกต้องแล้ว
รัฐบาลควรตั้งมาก่อนตั้งแต่เดือนต้น ๆ จะต้องทำเสียก่อนนำเงินมาตั้ง
ถ้าดูภาวะเศรษฐกิจไม่เหมาะ เมื่อไม่เหมาะแล้วการรื้อถอนก็เกิดงั้น
เมื่อไม่มีการทำกิจการง่าย ๆ อย่างนี้ไม่ติดต่อกับเหตุการณ์ อยากรู้อีก
ว่าทำไมงานอันนี้ไม่รีบทำตั้งแต่ต้นนี้ ต้องทำเสียก่อนนี้ ไม่ทำปล่อยให้
ถึงเพียงนี้ ต้องเสียเงินมากมายภายหลังไม่เข้าเรื่อง

พระยาพนาจร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ข้าพ
เจ้าขอขอยกใจสมาชิกรัฐสภาที่บอกว่างบประมาณกรมชลประทานในเขตที่เจ้าเป็น
คนควรจะคิดกันทำตั้งแต่ต้นนี้ รัฐบาลนี้มีความเสียใจขอเวียงว่าเพิ่งเข้ามา แต่
รัฐบาลนี้ก็พยายามทำเพื่อจะไม่ให้สายเกินไป การซ่อมแซมต้องทำหลาย ๆ
แห่งเพื่อไม่ให้เสียประโยชน์มากนัก เพราะฉะนั้นในเวลาเหลือเท่าไรรัฐบาลก็
พยายามทำให้เต็มความดีความงามที่จะทำได้ เมื่อท่านสมาชิกรัฐสภาขอเท็จ
จริงความข้องใจคงจะหายไปคงจะสงบสุขอย่างเต็มที่ ข้าพเจ้าขอเรียน
๑๕.๑๗ น.

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้าเองก็มีข้อข้องใจในพระราช
บัญญัติมากมายหลายรายการเหมือนกัน ข้าพเจ้าเองก็เห็นใจท่านรัฐมนตรี
ตั้งราชรถกระทรวงคลัง ในชั้นต้นน่าจะพิจารณาเหตุการณ์เสียก่อน เมื่อรับ

รองอธิการบดีก็ไปว่ากันในรายละเอียดชนกรรมาธิการ ข้าพเจ้าใคร่จะ
 ขอความเห็นใจจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเดี่ยก่อน โดยที่ท่าน
 ทำงานประมาณมีหักการกว้างจนเกินไปซึ่งข้าพเจ้าจำไม่ผิด เคยเห็นว่าการ
 ขออนุมัติเคยจำกัดจำนวนเงินทีเดียว แต่ว่าหักการนี้ไม่มี เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว
 รายการต่าง ๆ ก็ผูกพันหักการอยู่มากเหมือนกัน ข้าพเจ้าจะไม่แน่ใจเป็น
 รายการละเอียดอย่างที่ท่านส่งมาอีกบางท่านขอมาแล้ว ข้าพเจ้าใคร่ขอร้องให้
 รัฐบาลหรือรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การคลังได้โปรด ชำแจง สักหน่อย ว่ามี
 รายการใดบ้างในพระราชบัญญัติซึ่งไม่ผูกพันซึ่งประมาณปี ๒๔๘๓ และมี
 รายการใดบ้างที่เด็ดขาดไปโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้โดยเหตุที่ว่า
 การพิจารณาให้เงินไปทำงานนั้นจะต้องพิจารณาเป็น ๒ อย่าง คือว่า ๑
 พิจารณาให้ทำงานนั้นหรือไม่ เมื่อทำงานนั้นแล้วจำนวนเงินที่ขอเป็น
 จำนวนเท่าไร เท่ากับกี่เต็มหรือไม่ หมายความว่าความว่างประมาณถาวรซึ่ง
 ท่านจะทำเป็นรายการหนึ่ง ๆ เท่าไรก็แบ่งไป ขอจ่ายเงินไปพลางก่อนเท่าไร
 กำหนดงานอื่นนั้นจะต้องทำเมื่อไรและอาจขยายออกไปก็ได้ ทั้งนี้รายการที่
 ไม่รับต้องไม่ให้เกิด ลักษณะการพิจารณาต้องเป็นอย่างนั้น ข้าพเจ้านั่งฟัง
 เพื่อให้รัฐบาลได้ชี้แจงลักษณะการอย่างนั้นแต่ก็ไม่มีใครมองในเงินนี้ ข้าพเจ้า
 จึงลุกขึ้นมาเพื่อขอทราบรายการใดบ้างที่ไม่ผูกพันปี ๒๔๘๓ รายการใดบ้างที่
 ต้องแบ่งเงินนี้เท่าไร นับจำนวนเต็มของปี ๒๔๘๓

นายเสวต เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรี : สำหรับร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้นั้น ถ้าจะว่าไปแล้วมีจำนวนมากมาย ไม่เพียง ๑๘ รายการ
 เพราะได้แจกดูที่งานไปอีกมาก ถ้าหากว่าชี้แจงในที่นี้ก็เป็นเวลานาน ที่
 ท่านสมาชิกบอกว่าหักการนี้กว้างขวางเกินไปคงควรจะกำหนดจำนวนเงินให้แน่นอน
 นอนไว้ เพื่องานจะได้พิจารณาได้สะดวก ขอทราบเรียนว่าในพระราช
 บัญญัติอนุญาตให้ใช้เงินไปพลางก่อน ฉบับที่ ๑ ซึ่งรัฐบาลได้อนุมัติไปแล้วนั้น

ก็มีหลักการเหมือนกัน หาได้กำหนดวงเงินไว้แต่ประการใดไม่ รัฐบาลน่าจะเห็นว่าเมื่อรัฐสภาได้อนุมัติร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้วในลักษณะที่ไม่กำหนดวงเงิน จึงได้เสนอหลักการมากว้างขวางในทำนองเดียวกัน ซึ่งก็หวังว่าเมื่อทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปอย่างเพียงพอแล้ว สถานักคงจะไม่มีข้อที่ขัดข้องประการใด

สำหรับรายละเอียดใน ๘ รายการนั้น กระผมขอกราบเรียนว่ารายการต่าง ๆ เหล่านี้จะไปปรากฏอยู่ในงบประมาณประจำปี ๒๕๕๓ ทุกรายการ แต่ยังไม่ครบถ้วนตามที่งบประมาณได้เป็นส่วนมาก ฉะนั้นอย่างขอกกราบเรียนว่าบางรายการได้ตั้งไว้ต่ำกว่างบประมาณซึ่งจะขอมาใน ๒-๓ วันข้างหน้า อย่างการซ่อมโรงไฟฟ้าหลวงสามเสน ๒๕๐,๐๐๐ บาทนั้น ก็ขอทำเป็นสัดส่วนหนึ่งค่าปรามปรามโจรผู้ร้ายงบประมาณตั้งไว้แล้ว ๕๐๐,๐๐๐ บาทไม่พอ ก็ขอเพิ่มอีก ๕๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับการขุดประทานงบประมาณกมด้านกว่าบาท แต่ขอจ่ายไปก่อน ๖๓๒,๐๐๐ บาท สำหรับเงินปรับอัตราขึ้นเงินเดือนข้าราชการตามพระราชบัญญัติใหม่ ก็ได้ขอตั้งไว้เต็มจำนวน คือว่าเมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปแล้วก็จะได้ทำการเบิกจ่ายให้ข้าราชการได้ภายในงบประมาณเพราะ ถ้าหากว่า รอไปถึงใกล้ ๆ ปลายปี แล้วอาจ ปรับอัตราข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายใหม่ไม่ทัน เพราะถ้าจะตั้งมีอัตรามาก

สำหรับเงินช่วยเหลือให้เทศบาล เพิ่มเงินอุดหนุนก็ตั้งไว้เพียงแสนหนึ่ง สำหรับให้แก่พนักงานเทศบาลเป็นเงินเพิ่ม ซึ่งในขณะนี้กำลังเดือดร้อนอยู่ การใช้จ่ายในการผลิต การซื้อ และการจำหน่ายข้าว ขอตั้งไว้เพียงแสนเดียว ซึ่งในยอดมีจำนวนถึง ๘๐ ล้านบาทค่าตอบแทนความเสียหาย ให้แก่สหประชาชาติขอตั้งไว้เพียง ๒๗ ล้าน ในพระราชบัญญัติฉบับแรกตั้งไว้ไม่พอ จำนวนแรกมี ๑๓๕ ล้าน ผมขอกราบเรียนโดยสักค้อย่างให้สมาชิกทั้งหลายได้ทราบก็หวังว่าจะเป็นที่พอใจ

๑๕.๑๘ น.

พระยาอรรณกรมมุนต : ข้าพเจ้ามีความสงสัยในข้อ ๘ และข้อ ๑๐
 แค่ว่ามาอภิปรายในเวลานี้จึงขอถามในเวลานี้เพราะเหตุว่าได้มีเวลาต้องเต
 มาแล้ว ข้อที่ข้าพเจ้าสงสัยข้อ ๘ ก็เรื่องเกาะตระเตรตามทฤษฎีบาดแลงมา
 เหมือนว่าจะเป็นการย้ายช่อครวดเพื่อหนีไซ้มาเดเวียเท่านั้น ถ้าตามราย
 ตะเยียดย้ายมาถาวร คือย้ายมาจากเกาะตระเตรเดเลย ขอให้ชี้แจงให้แจ่มแจ้ง
 หน่อยเพื่อจะเป็นประโยชน์ ทั้งจะทำให้มีการปฏิบัติกันมากมายในเรื่อง
 การย้ายนักโทษมาจากเกาะตระเตร ถ้าจะพูดไปแต่เป็นการไม่ถูกต้องเพราะ
 เหตุที่จำนักโทษที่อยู่เกาะตระเตรนั้น ไม่ใช่ เป็นนักโทษที่มีโทษตาม กฎหมาย
 อาญา แต่ว่าเป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติกักกันคือคนที่ไปอยู่ที่นั่น
 เป็นคนที่มีรัฐบาลต้องปฏิบัติตามกฎหมายกักกัน ๒๔๗๘ ซึ่งคงชนโดยอาศัย
 กฎหมายนั้น เพราะฉะนั้นการที่จะย้ายมาเฉยๆ ทำไม่ได้ได้แต่รัฐบาลจะ
 ยืนยันว่าเป็นการหนีช่อครวด อีกข้อหนึ่งที่จะย้ายเรือนจำจังหวัดพระนคร
 ไปอยู่ที่บางขวางนั้น สำหรับนักโทษในระหว่างพิจารณาต้องบังคับตั้งซึ่ง
 รัฐบาลได้พิจารณาถึงข้อกฎหมาย แล้วหรือยังประมวลกฎหมาย วิชพิจารณา
 ความอาญามาตรา ๘๘ หมายถึงข้อกฎหมายซึ่งนั้นจะต้องปฏิบัติเป็นเขต
 ค้างทุกศาลก็มีเรือนจำสำหรับซึ่งนักโทษ แต่จังหวัดพระนครที่จะย้ายเรือนจำ
 ไปอยู่จังหวัดนนทบุรี ข้อนี้สงสัยว่าจะทำได้อย่างไร ขอให้โปรดอธิบาย
 ให้เข้าใจด้วย อีกข้อหนึ่งเรือนจำจังหวัดพระนครและธนบุรีนโยบายของ
 รัฐบาลได้สร้าง และได้ขอพระราชบัญญัติเงินค้ำคืนที่ตามตลาดยาวไว้
 แล้ว ดูเหมือนจะสร้างช่อครวด อยากจะขอทราบว่าถ้าหากว่าจะย้ายเป็น
 การถาวรแล้วรัฐบาลจะดำเนินการต่อไปที่นั่นหรือที่ไหน

พระยาโกลนิกมนตรี : การย้ายเกาะตระเตรรัฐบาลก็คิดว่าจะย้าย
 เด็ดขาด และย้ายมาพักที่ช่อครวดนั้น เราก็คงหาที่พักช่อครวดได้แล้ว ข้อคือ
 ไปนั่งงบประมาณสำหรับสร้าง ทพักเป็นนิคม พวกที่จะย้ายมาจากเกาะตระเตร

ดังนั้นหากเหตุโดยย้ายนักโทษเกินมาตรฐานนั้นผมยังไม่ได้กฎหมาย กฎหมาย
นั้นอาจเปลี่ยนแปลงได้ คือเมืองนนท์ ๑ มาถึงกรุงเทพ ๑ อาจขยายเมือง
นนท์ ๑ เป็นพิเศษก็อาจเป็นได้

พระสารสาสน์พลภินธ์ : คือในชั้นเราพิจารณาหลักการกันนี้ๆ
แต่ที่ข้าพเจ้าขอรอง ให้ ทาง รัฐบาลอธิบายก็โดย ประเด็นที่ว่าจะค่อน หรือไม่
ค่อนไม่ไรประเด็นว่าจำเป็นหรือไม่จำเป็น ไม่ไรในประเด็นว่าเรื่องเงินมาก
หรือน้อยเพราะตามเซอร์วิสต์และเฮดเชน ของ พระราชบัญญัติ เงินคง கடังนั้น
โดยความเห็นของคนหมู่มาก ข้าพเจ้าฟังคำอธิบายของ ท่านรัฐมนตรีคดงแล้ว
เห็นว่ารายการต่าง ๆ เหล่านี้ค่อนข้างน้อยมากมาย มีไม่ค่อนอยู่บางรายการ
เท่านั้นเพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะมีหลักการ ใต้ลงไป แปรญัติดีเอา
จะคดีรายการไหนก็ขอได้ภายหลัง

ประธานวุฒิสภา : ท่านจะเสนอให้รับหลักการหรือไม่

พระสารสาสน์พลภินธ์ : คือว่าเสนอให้รับหลักการแต่ว่าไม่ได้
ขอให้ลงมติแต่ก็ยังมีเพื่อนสมาชิกขอให้ลงมติดังนี้ เพราะว่าข้าพเจ้า
อภิปรายมาแล้วจะเสนอให้ลงมติไม่ได้

หลวงประกอบนิติสาร : ตามข้อบังคับต้องเสนอให้มีมติอภิปราย
เสียก่อนจะเสนอให้รับหลักการไม่ได้

ประธานวุฒิสภา : ก็เสนอใหม่ ให้มีมติอภิปรายจะเสนอหรือไม่เสนอ

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอเสนอให้มีมติอภิปราย
มีมติมารีกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอให้มีมติอภิปรายแล้ว มีผู้ใดจะคัดค้าน
หรือไม่ เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นว่าควรจะมีมติอภิปรายขอให้ยกมือขึ้น
มีสมาชิกรายกมือช้วนมาก

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นคดีปรายต่อไป ขอให้
ไปรคยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นเป็นการมีคดีปรายแล้ว ค่อยไปก็
มีผู้เสนอขอให้รับหลักการ ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมว่าควรจะมีหลัก
การหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะมีหลักการ ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอให้ไปรคยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่ารับหลักการแล้ว ตั้งกรรมาธิการ

พระยาไพฑูริกมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ผมขอประทานโทษ ถ้าเป็นไปได้พระราชมัญญ์คดีผ่านกรรมาธิการชั้นสภา
ล่างแล้วสภาต่างก็เสนอมา ถึงสภามัน ถ้าเป็นไปได้ ผมขอ พิจารณา รวดเคี้ยว
เพื่อประชาชนจะไม่เดือดร้อนและจะได้ทำงานรวดเดียวเลย

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอเสนอว่าให้พิจารณารวด
เคี้ยวไม่สมควรเมื่อเป็นเรื่องสำคัญเช่น ขอสั่งกรรมาธิการวิสามัญ

ประธานวุฒิสภา : ข้าพเจ้าขอมติจากที่ประชุมว่าพิจารณารวด
เคี้ยวหรือไม่รัฐบาลขอมาแล้ว ผู้ใดเห็นว่าควรพิจารณารวดเคี้ยว

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ทางรัฐบาล
ขอถอน

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลถอนแล้วที่จะพิจารณารวดเคี้ยว คงตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญหรือวิสามัญ

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : แล้วแต่สภา

หลวงชลาบุสสร : ผมเห็นควรตั้งกรรมาธิการวิสามัญ

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ มีผู้ใดขัดข้อง
ใหม่ เมื่อไม่มีผู้ใดขัดข้องถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ มีผู้ใด
ขัดข้องหรือไม่ ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้องถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญได้ จะตั้งกี่คน

หลวงประกอบนิติสาร : ผมขอเสนอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ๑๕ คน

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการวิสามัญ ๑๕ คน ผู้ใดจะเห็นเป็น
อย่างไรบ้างใหม่

พ.ท. พระสารศาสตร์พลจันท์ : ข้าพเจ้าเห็นว่าควร ๘ คน

ประธานวุฒิสภา : เรื่องจำนวนนั้นจะมีผู้ใดเห็นอย่างไรต่อไปบ้าง

นายบรรจง ศรีจรูญ : ผมขอปรานีปรวณอมเฮาตั้ง ๘ คน

หลวงประกอบนิติสาร : ผมขอมถอน

พ.ท. พระสารศาสตร์พลจันท์ : ผมขอมถอน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าทางโน้นไม่ขัดข้อง เพราะฉะนั้นเป็น
อันว่า ๘ คน มีผู้ใดจะคัดค้านหรือไม่ที่ตั้งกรรมาธิการ ๘ คนนี้

ถ้าไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าจะถือว่าที่ประชุม
อนุมัติให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ๘ คน โปรดเด้นขอชื่อ

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาไชยยศสมบัติ
มีสมาชิกรับรอง

พระยาอาณาจักรบริบาล : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาจักรวรรมาร
มีสมาชิกรับรอง

นายเสวตร์ เปี่ยมพงษ์สานตร์ รัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอ ๓ ท่าน

ประธานวุฒิสภา : จะเสนอใครบ้าง

LIART

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ รัฐมนตรี : ขอเสนอ ๑. พระมุนุ
ภาว ๑ ๒. พระยาโทณวณิชกมนตรี และ ๓. ข้าพเจ้า

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ๓ คน คือ
ว่า ๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ๒. รัฐมนตรีตั้งราชการกระทรวง
การคลังและ ๓. พระมุนุภาว ๑ รวม ๓ คน

พระรัตนสารวิสุวกรรม : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาอาณาจักวบริบาล
มัตตมาชิกบริวรอง

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้าขอเสนอ พ.ท. พระตำรวจตรี—
ดชนัน

มัตตมาชิกบริวรอง

นายจรินทร์ กฤษณภักดี : ข้าพเจ้าขอเสนอหลวงชานนุตสร
มัตตมาชิกบริวรอง

พระนิตินัยประสาร : ข้าพเจ้าขอเสนอ พต.ต. พระอุดมโยธาริยุค
มัตตมาชิกบริวรอง

ประธานวุฒิสภา : มีผู้ใดจะเสนออีกใหม่ครบ ๘ คนแล้ว จะเสนอ
ก็ได้ ถ้าเสนอก็ด้องมีชื่อและตำแหน่งชัดของสมาชิก ถ้าไม่เสนอก็ด้องว่า
๘ คนที่ทราบนามมาแต่ก่อนเป็นกรรมาธิการ ถึงจะเสนอใหม่ก็ด้องมีการเลือก
กัน ท่านไม่คิดใจไม่ใช่หรือ เมื่อไม่มีใครคิดใจก็ให้เลขาธิการอ่าน ถอ
ว่า ๘ คนนี้ได้รับเลือกถ้าไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น

เลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมาธิการวิสามัญ ๑. พระยา
ไชยยศดมบดี ๒. พระยาศรีธรรมราช ๓. พระมุนุภาว ๑ ๔. นายเสวตร
เปี่ยมพงศ์สานต์ ๕. พระยาโทณวณิชกมนตรี ๖. พระยาอาณาจักวบริบาล
๗. พ.ท. พระตำรวจตรีพลชนัน ๘. หลวงชานนุตสร ๙. พต. ต. พระอุดม
โยธาริยุค

ประธานวุฒิสภา : แปรญัตติภายในกี่วัน

พระยาไทฉนวนิกมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :

รัฐบาลขอตั้ง ๓ คน

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอ ๓ วัน

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : ขอ ๗ วัน

มีมติมาจกับริบรอง

พระสารสาสน์พลขันธ์ : ขอปราณี่ประนอม ๕ วัน

มีมติมาจกับริบรอง

ประธานวุฒิสภา : ทางโน้นที่ขอ ๗ วันว่าอย่างไร ที่จริงเดตาม
เหลือเพียง ๓๕ วัน

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : รัฐบาลถอย ข้าพเจ้าก็จะถอย

พระยาไทฉนวนิกมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :

รัฐบาลไม่ขัดข้องแปรญัตติ ๕ วัน

ประธานวุฒิสภา : ไม่ขัดข้อง เพราะฉนั้นถือว่ามีผู้ใดเห็นเป็น
อย่างอื่น ปราณี่ประนอมตั้ง ๕ วัน ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติใน ๕ วัน

ขอพิจารณา ระเบียบ วาระ ที่ ส่ง ไป เพิ่ม เติม เกี่ยวกับ เรื่อง พระราช
บัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอนและจังหวัดตาก พ.ศ. ๒๔๗๓ ตาม
ที่คณะกรรมการได้เสนอรายงานขึ้น มาขอให้พิจารณาว่าจะ เอา อย่างไร
เชิญกรรมการเข้าที่

บันทึกความเห็นของคณะกรรมการวิสามัญ

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขต

จังหวัดแม่ฮ่องสอนและจังหวัดตาก

พ.ศ. ๒๔๕๑

ด้วยตามที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอนและจังหวัดตาก พ.ศ. ๒๔๗๓ ให้คณะกรรมการ
ธิการชุดนี้พิจารณา ก่อนรับหลักการนั้น คณะกรรมการได้ทำการพิจารณา

LIART

พร้อมด้วยผู้แทนรัฐบาล และผู้แทนจังหวัดตากแล้ว คงได้ความว่า ระยะทาง จากกิ่งท่าสองยางไปตำบลแม่ต๋านต้องเดินทางประมาณ ๔ วัน จากแม่ต๋าน ไปกิ่งแม่ระมาศ ๒ วัน จากกิ่งแม่ระมาศไปอำเภอแม่สอด ๒ วัน รวม ๘ วัน แต่จากตำบลท่าสองยางมาอำเภอแม่ระเวียงประมาณ ๒ หรือ ๓ วัน และในการเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดทั้งสองนี้ กระทรวงมหาดไทยยังหาได้สอบถามความเห็นชอบของราษฎรไม่ เมื่อได้พิจารณาเฉพาะเท่าที่ปรากฏแล้วเห็นว่า ถ้าโอนกิ่งท่าสองยางไปขึ้นอำเภอแม่สอดแล้ว เป็นการสะดวกเพราะราษฎรในตำบลแม่ต๋าน ส่วนราษฎรตำบลท่าสองยาง ถ้ามีกิจกรรมเกี่ยวกับอำเภอ จะต้องเดินทางไปอำเภอแม่สอดไกลกว่าอำเภอเก่า (แม่ระเวียง)

ฉะนั้น จึงเห็นว่าควรให้ โอน ณะเพาะตำบล แม่ต๋านไปขึ้นกิ่ง อำเภอแม่ระมาศ อำเภอแม่สอด จังหวัดตากแต่ตำบลเดียว เว้นแต่กระทรวงมหาดไทยจะได้ทำการสอบถามข้อเท็จจริงไปยังท้องถิ่นที่ได้ความแน่ชัดตลอดจนรับรองว่า ถ้าโอนไปกิ่งแม่สอด ราษฎรตำบลท่าสองยางจะไม่เดือดร้อนและพอใจจึงจะควรรับหลักการได้

พระยาประชาศรียศรเทศ

(พระยาประชาศรียศรเทศ)

เลขาธิการ

หมายเหตุ ได้แนบสำเนารายงานข้าหลวงประจำจังหวัดแม่ฮ่องสอนและสำเนา ถ้อยแถลงของข้าหลวงประจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน นกรรมาธิการ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทน และสำเนาโทรเลข ข้าราชการกรมมหาดไทยสอบถามไปยังข้าหลวงแม่ฮ่องสอนมาด้วย.

LIRT

(ฉันทนาเสนอกระทรวงมหาดไทย)

เสนอ

ตามที่ได้ให้ข้าพเจ้าพิจารณาในการที่จะโอนตำบลแม่ต๋าน อำเภอแม่ต๋านไปขึ้นกับกิ่งอำเภอแม่ระมาด อำเภอแม่ต๋านจังหวัดตากนั้น ก่อนอื่น ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ตำบลแม่ต๋าน ขึ้นกับกิ่งอำเภอท่าสองยาง ซึ่งกิ่งอำเภอท่าสองยางขึ้นกับอำเภอแม่ต๋าน จังหวัดแม่ฮ่องสอน

อันว่ากิ่งอำเภอท่าสองยางมีตำบล ๒ ตำบล คือ ตำบลท่าสองยาง และตำบลแม่ต๋าน ฉะนั้นถ้าจะโอนตำบลแม่ต๋านไปขึ้นกับกิ่งอำเภอแม่ระมาดแล้ว กิ่งอำเภอท่าสองยางก็จะเหลือเพียงตำบลเดียว และเป็นตำบลที่กั้นการด้วยประการทั้งปวง เมื่อเป็นเช่นนั้น กิ่งอำเภอท่าสองยางก็ย่อมจะเป็นกิ่งอำเภอต่อไปไม่ได้ ก็ต้องยุบกิ่งอำเภอท่าสองยางไปตามสภาพการเดียวกัน แต่ถ้ายุบกิ่งอำเภอท่าสองยางแล้ว มีปัญหาว่าตำบลท่าสองยางจะให้ไปขึ้นกับกิ่งอำเภอใด ถ้าจะให้คงไปขึ้นกับอำเภอแม่ต๋านเห็นจะไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะตำบลท่าสองยางอยู่ห่างไกลจากที่ว่าการอำเภอแม่ต๋านมาก ซึ่งประมาณการเดินทางระหว่าง ตำบลท่าสองยาง กับที่ว่าการอำเภอแม่ต๋านแล้วราว ๗ วัน ฉะนั้นด้วยเหตุนี้ถ้าจะโอนตำบลแม่ต๋านไปขึ้นกับกิ่งอำเภอแม่ระมาดแล้ว ก็ควรโอนตำบลท่าสองยางไปด้วย และกิ่งอำเภอท่าสองยางก็ต้องยุบโดยปริยาย แต่การยุบกิ่งอำเภอซึ่งเป็นท้องที่กั้นการเช่นนี้เป็นการยังไม่สมควร เมื่อเป็นการไม่สมควรและผู้แทนราษฎรว่าการติดต่อกับ กิ่งอำเภอแม่ระมาด อำเภอแม่ต๋าน จังหวัดตากเป็นการสะดวก เป็นการช่วยประชาชนให้ลดความเดือดร้อนน้อยลง ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้องในการที่จะโอนกิ่งอำเภอท่าสองยางไปขึ้นกับอำเภอแม่ต๋านจังหวัดตาก แต่เรื่องขอรับกรมมหาดไทยและปลัดกระทรวงมหาดไทยได้แสดงความเห็นว่า " การเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนั้น จำต้องสอบถามความเห็นข้อเท็จจริงไปยังจังหวัดที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความ

สมัครใจของราษฎรในท้องที่จะเปลี่ยนแปลงเสียก่อน” นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นวิธีการที่สอดคล้องระเบียบการและเป็นแนวทางอันควรต้องปฏิบัติ เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่าง ๆ อันอาจจะมิชฌนในภายหลัง เพราะฉะนั้นเพื่อความรอบคอบและเพื่อให้เหตุการณ์เป็นไปด้วยดีขอได้โปรดพิจารณาต่อไป.

ลงนาม บุรราชฐ์นรภักย์

ข้าหลวงประจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน

๒๖ พ.ค. ๒๓

(ตำแหน่งกรมวิชาการ)

ถ้อยแถลงของข้าหลวงประจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน กล่าวในที่ประชุม
กรมวิชาการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ เปลี่ยนแปลงเขต
จังหวัดแม่ฮ่องสอนและจังหวัดตาก พ.ศ. ๒๔๖๑

ขุนบุรราชฐ์นรภักย์ ข้าหลวงประจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน : ผม
ขอแถลงถึงข้อเท็จจริงเรื่องที่จะโอนตำบลแม่คำมกบ้านจังหวัดแม่ฮ่องสอนไปขึ้นจังหวัด
ตาก กระผมในฐานะเป็นข้าหลวงประจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน ขอประทาน
การกราบเรียนว่า ถึงอำเภอท่าสองยางชนกับอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน
มีอยู่ ๒ ตำบล คือ ตำบลสองยางและตำบลแม่คำมก พุดถึงการเดินทางไป
อำเภอแม่สะเรียงนั้น เป็นทางเดินยากลำบากชักรันดารแฉ่นดำหัดและเป็น
ระยะทางไม่น้อยกว่า ๗ หรือ ๑๐ วัน แต่การเดินทางไปอำเภอกิ่งแม่ระมาด
ซึ่งชนกับอำเภอแม่ สดจังหวัด ตากนั้น เป็นการ สะดวกด้วยประการทั้ง ปวง
เพราะฉะนั้นเพื่อสวัสดิภาพของ พสกนิกรกระผมในฐานะเป็นผู้ปกครองจังหวัด
แม่ฮ่องสอนก็ไม่จัดของที่จะให้โอนไป แต่ขอให้เอากิ่งอำเภอไปด้วย ตามหลัก

การกีด ตามร่างพระราชบัญญัติกีด ขอลโอนเฉพาะตำบลแม่ค้ำท่านั้น
 ผมขอเสนอว่า แล้วตำบลท่าสองยางซึ่งเป็นท้องถนนจะอยู่ได้อย่างไร จะ
 ตั้งเป็นกิ่งได้จะต้องมากกว่าหนึ่งตำบลถึงจะตั้งเป็นกิ่งอำเภอได้ ถ้าจะโอน
 แม่ค้ำไปขอเสนอว่าเอาท่าสองยางไปด้วยอุปโลกไปขึ้นกับอำเภอแม่สอด แล้ว
 การปกครองท้องถิ่นก็จะสะดวกแก่ประชาชนและข้าราชการซึ่งจะต้องดำเนิน
 งานในทางบริหาร แต่สำหรับวันข้างหน้าหลวงประจำจังหวัดตากและข้าหลวง
 ประจำจังหวัดแม่ฮ่องสอนก็พร้อมกันแล้วตามวิธิการของ กระทรวงมหาดไทย
 ซึ่งอาจไว้ว่า การโอนตำบลกีด การโอนกิ่งกีด ต้องสอบสวนถามกันก่อน
 ใช้แต่เท่านั้นเราจะต้องดำเนินการตามลำดับดีภาพของประชาชน เพราะฉะนั้น
 ก็ควรจะต้องถามประชาชนแต่ตำบลว่าจะสมัครใจไปขึ้นจังหวัดตากหรือไม่
 แต่ทั้งนี้ผู้แทนทั้งสองผู้แทนจังหวัดแม่ฮ่องสอนและจังหวัดตากก็ได้รับ ร้องแล้ว
 ปัญหาทางเรื่องประชาชนก็ขอมอบให้ผู้แทนทั้งสองดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ขอ
 คอไปก็ขอลถามข้าหลวงประจำจังหวัดตากว่าจะยิน ดีหรือไม่ขอให้ข้าหลวง
 ประจำจังหวัดตากแถลง

นายพรหม สุตระสุนทร ข้าหลวงประจำจังหวัดตาก: ผมไม่ขัดข้อง

(ตำนานาโทรเลข)

ที่ ๗๖๔

ข้าหลวงประจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ให้คอบหนังสือที่ ๔๗๓๖/๒๕๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พ.ค. ๑๖ เรื่องโอน
 กิ่งอำเภอท่าสองยางไปขึ้นจังหวัดตากทาง โทรเลข ว่าเฉพาะราษฎรตำบลท่า
 สองยางสมัครใจจะไปขึ้นกับจังหวัดตากหรือไม่.

(ลงชื่อ) รามราชภักดี

๔๓

LIART

พระยาประชาศรียศรเทศ เลขานุการคณะกรรมการฯ: ด้วย
 ตามที่ที่ประชุมองค์สภาได้ลงมติให้ตั้งร่างพระราชบัญญัติ เปลี่ยนแปลงเขต
 จังหวัดแม่ฮ่องสอนและจังหวัดตาก พ.ศ. ๒๕๒๓ ให้คณะกรรมการฯ
 พิจารณาก่อนรับหลักการนี้ คณะกรรมการฯได้ทำการศึกษา พร้อม
 ด้วยผู้แทนรัฐบาล และผู้แทนจังหวัดตากแล้ว คงได้ความว่า ระยะทางจาก
 กิ่งท่าสองยางไปตำบลแม่ต๋านต้องเดินทางประมาณ ๔ วัน จากแม่ต๋านไปถึง
 แม่ระมาด ๒ วัน จากกิ่งแม่ระมาดไปอำเภอแม่สอด ๒ วัน รวม ๘ วัน แต่
 จากตำบลท่าสองยางมาอำเภอแม่ฮ่องสอนประมาณ ๖ หรือ ๗ วัน และในการ
 เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทยยังหาได้สอบถาม
 ความเห็นชอบของราษฎรไม่ เมื่อได้พิจารณาเฉพาะเท่าที่ปรากฏให้เห็น
 ว่า ถ้าโอนกิ่งท่าสองยางไปขึ้นอำเภอแม่สอดแล้ว เป็นการสะดวกเพราะ
 ราษฎรในตำบลแม่ต๋าน ส่วนราษฎรตำบลท่าสองยาง ถ้ามีกิจกรรมเกี่ยวกับ
 อำเภอ จะต้องเดินทางไปอำเภอแม่สอดไกลกว่าอำเภอเก่า คือแม่ฮ่องสอน
 ฉะนั้น จึงเห็นว่าควรให้โอนเพราะตำบลแม่ต๋านไปขึ้น กิ่งอำเภอ
 แม่ระมาดอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก แต่ตำบลเดียว เว้นแต่กระทรวง
 มหาดไทยจะได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงไปยังท้องถิ่นให้ได้ความแน่ชัดติดต่อ
 จนรับรองว่า ถ้าโอนไปตั้งกิ่งแล้ว ราษฎรตำบลท่าสองยางจะไม่เดือดร้อน
 และพอใจจึงจะควรรับหลักการได้

๒๕๒๒ น.

หลวงประกอบนิติสาร: สรุปความตามรายงานของกรรมการฯ
 นี้ได้ความว่า คณะกรรมการฯลงความเห็นและแนะนำกันว่า ควรรับ
 หลักการเฉพาะโอนตำบลแม่ต๋านตำบลเดียว ไม่โอนอีกตำบลหนึ่งคือท่า
 สองยาง ถ้าพเจ้ามีความเห็นว่าทำเช่นนั้นไม่ได้ เพราะเหตุว่าหลักการแห่ง
 พระราชบัญญัติฯ นี้จริงอยู่เมื่อเดิมเมื่อยังเห็นสมควรสภาผู้แทน มีว่าเพิกถอน

ตำบลแม่ต๋าน แต่ตั้งแม่แทนที่โดยขอมรถเหล็กการ เป็นว่าโอนทั้งกิ่งอำเภอคือ ๒ ตำบล เหล็กการรวมว่าโอนทั้งกิ่งอำเภอแล้วจะไปรับเหล็กการเพียงให้ โอนตำบลเดียวใน ๒ ตำบลนั้นขอมรถด้วยเหล็กการ เพราะว่าเหล็กการมีได้ เขียนเป็นทำนองว่า เพื่อเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดทั้งสอง เน้นชัดลงไปว่า เพื่อโอนกิ่งอำเภอทั้งกิ่ง ถ้าเราไปรับเหล็กการตามกรมมาธิการแนะนำแล้ว ก็ ขอมรถด้วยเหล็กการ

ที่นี้ ปัญหาข้อไปว่าถ้าเราจะรับเหล็กการรวมทั้ง ๒ อำเภอจะเป็น การสมควรประการใด ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่หัดปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทย เท่าที่ได้ปฏิบัติมาแต่เมืองหลัง นี้เป็นเวลาที่ท่านถ้อยความระมัดระวังของ ราษฎรเป็นเกณฑ์ มิได้ถ้อยความต้องการของคนอื่น และได้ปฏิบัติโดยตาม ราษฎรเสียก่อนว่าจะโอนไปไหนไปนี่พอใจใหม่ สดวกใหม่ ค่อยๆ ประสงค์ ไม่ต้องการทำเพื่อข่มขืนใจราษฎร มีปรากฏจากรายงานในคณะกรรมาธิการ ว่าไม่ได้ถ้อยความอะไรในเรื่องนี้ เพราะรัฐบาลก็ตอบไม่ได้ ไม่มีเวลาพอเกี่ยวข้อง การเดินทางขัดข้องอะไรเช่นนี้ ความประสงค์ของราษฎรจึงนับเป็นสิ่งที่ เราควรคำนึง สรุปความว่าเมตตาของกล้าคำนี้เช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ไม่ควรรับเหล็กการทั้งฉบับ

พระยาอาณาจักรบริบาล กรรมาธิการ : ในเรื่องหน้าที่ที่ ประชุมจะรับเหล็กการหรือไม่นี้ กระผมขอแสดงข้อเท็จจริงบางอย่างเพื่อ เป็นทางพิจารณาของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลาย คือว่า ในการที่จะโอน เขตต้นคองจังหวัดแม่ฮ่องสอนแต่จังหวัดตาก เรื่องที่เกิดขึ้นปัญหาคือเรื่อง เขตตำบลแม่ฮ่องสอนกับอำเภอแม่ระมาด อำเภอ ทั้งสองนั้น เป็น อำเภอพิเศษ ด้วยกันทั้งสองอำเภอเพราะอำเภอแม่ฮ่องสอนมีศาล มีสนามบิน และทุกอย่าง คล้ายจังหวัด แต่อำเภอแม่ฮ่องสอนเช่นเดียวคุณ ก็ยังมีศาลมีอัยการ มีทุก อย่างอย่างเดียวกัน และทั้งสองแห่งนั้นกิ่งอำเภอทั้งกิ่ง คืออำเภอแม่ฮ่องสอน

คำสั่งที่ถูกต้อง โอน ส่วนค่าบดทำส่งของเราไม่รู้แน่จึงได้ขอให้กระทรวงมหาดไทยสอบถามไปยังจังหวัดแม่ฮ่องสอนให้แน่นอนว่าเมื่อโอนเช่นนี้ราษฎรจะเดือดร้อนอย่างไรบ้าง กระทรวงมหาดไทยก็ยังตอบอยู่ยังไม่ได้รับคำตอบ แต่เวลาจำกัดให้โอกาสเพียง ๓๐ วันเท่านั้น กรมมาชิการขอผิดอีก ๗ วัน แต่กระทรวงมหาดไทยก็ยังไม่ตอบ เพราะฉะนั้นจึงเกิดเป็นปัญหากรมมาชิการจึงเห็นว่าถ้ารับโอนไม่ข้อเท็จจริงเราขอไม่ได้ เพราะฉะนั้นรับหลักการไม่ได้ เพราะเราว่ารับหลักการไม่แจ่มแจ้ง เพราะฉะนั้นจึงไม่ควรรับ นี่เป็นความเห็นของกรมมาชิการ

ประธานวุฒิสภา : ข้าพเจ้าขอขอมความเข้าใจว่า รายงานซึ่งคณะกรมมาชิการรายงานมานี้ ข้อแรกเราจะรับของรายงานของกรมมาชิการหรือไม่แต่ข้อนี้จะพิจารณาว่าจะรับหลักการหรือไม่

หลวงชลานุสสร : ผมเห็นว่าควรให้ความรับรองแก่รายงานของกรมมาชิการ

ประธานวุฒิสภา : ท่านเสนอให้รับของรายงานกรมมาชิการชุดนี้ หรือมีผู้รับรองหรือไม่

มัตมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : มัตมาชิกรับรองแล้ว ผู้ใดจะคัดค้านหรือไม่

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าไม่คัดค้านแต่สงสัยว่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่ารายงานของกรมมาชิการจะให้ความรับหลักการเพียงค่าบดแม่บ้าน แต่ท่านกรมมาชิการผู้หนึ่งอภิปรายเห็นว่าไม่ ควรรับหลักการ ยังสงสัยและขอแย้งไม่ถูก

เรื่องนั้นตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาให้พิจารณาเป็น ๓ ฉะนั้น ข้อต้นก็ขอให้พิจารณาว่าควรรับหลักการหรือไม่เสียก่อน ในเรื่องหลักการก็ยังไม่ปัญหา คือกรมมาชิการได้บอกความเห็น ว่า ถ้าโอนตำบลแม่บ้าน

ก็ไม่ชัดเจน คือ เมื่อความเห็นเดิมของสมาชิกสภาผู้แทนที่เสนอมาในชั้นต้น แต่ทำนองที่กรรมการไม่รับ ก็ไม่ควรจะรับหลักการ คือ เห็นเดิมโอน เพราะตำบลแม่ค้ำเท่านั้น แต่มาถึงกรรมการโอนทั้งกิ่ง หลักการโอน ทั้งกิ่ง ถ้าไม่รับทั้งกิ่งก็ไม่รับหลักการ.

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอขอให้รับรองรายงานและมีผู้รับรอง ถูกต้องแล้ว ถ้าท่านเห็นเป็นอย่างอื่นก็แปลว่าไม่ควรจะรับรองรายงานของ กรรมการ.

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้าตั้งดีว่าการรับรองรายงานของ คณะกรรมการจะเป็นการผูกพันการรับรองของสภาหรือไม่ เพราะว่าใน ชั้นที่กรรมการบอกจ่ารับหรือไม่รับ ก็เป็นการผูกพันกัน ข้าพเจ้าเห็น ว่าไม่เป็นการจำเป็นที่จะต้องรับรองรายงานของกรรมการเลย ไม่มีปัญหา ที่จะต้องรับรองรายงานนั้น.

ประธานวุฒิสภา : ไม่ใช่ คือ แปลว่าเราให้กรรมการไป พิจารณาก่อนรับหลักการ ให้เขาไปพิจารณาให้เขาคำรายงานเสนอ เรา เห็นว่าที่เขาเสนอถูกอกถูกใจไหม รับหรือไม่รับ ท่านอาจารย์ก็ได้ ไม่รับ ก็ได้ แล้วแต่ที่ประชุมจะรับกว่าอีกที่จ่าควรรับหลักการหรือไม่ ๒ ชั้น เป็นวิธี ที่เคยทำอย่างนั้น ถ้าอย่างนั้นตั้งกรรมการ กู้ถ้อย คือตั้งกรรมการ ก่อนรับหลักการ ถ้ารับหลักการแล้วตั้งกรรมการที่หลังอีกเรื่องหนึ่ง ตั้ง ก่อนรับ หลักการ เพราะฉะนั้นเขาเสนอ แล้วเราก็เห็นชอบ ด้วยความ เห็น กรรมการหรือไม่ก็แล้วแต่สภา มีผู้เสนอว่าขอให้รับรองรายงานกรรมา- จิกการ ก็แปลว่าเราเห็นชอบกับกรรมการตามที่รายงานมา ถ้าไม่เห็นด้วย ก็เห็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอเสนอตั้งมตอย่างนั้น ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมต จะดีกว่า

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้ายังไม่หายข้องใจ โดยเพราะที่

กรรมวิธีการมาซึ่งง่ามมีความคิดเห็นอย่างนั้น ๆ ถ้าเรารับรองว่าถูกต้องอย่าง
ท่านว่าผู้ผูกพันได้รับหลักการหรือไม่ ก็เป็นไปตามที่กรรมวิธีการเดิมมา
ข้าพเจ้าเองได้รับทราบจากกรรมวิธีการต่อมลงมาอย่างนั้น ๆ จะให้โดยพิชิต
อย่างไร รับหลักการหรือไม่รับหลักการ อย่างนั้นเพียงพอแล้ว

ประธานวุฒิสภา : เคียงนี้มีผู้เสนอแล้ว อนุญาตให้ถามอีก
ครั้งหนึ่ง

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าเพื่อจะแก้ข้อข้องใจของสมาชิก
คนหนึ่งที่ได้ถาม คำว่ารับรองรายการกรรมวิธีการ ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นผู้ร่าง
ข้อบังคับ เข้าใจว่าคำว่ารับรองรายงานกรรมวิธีการนั้นหมายความว่า
กรรมวิธีการเขารายงานมาต่อเราถือเป็นรายงานบริบูรณ์หรือยัง ถ้า
บริบูรณ์ก็รับรอง ถ้าไม่บริบูรณ์ก็ทำมาใหม่ถ้ารับรองก็ยอมรับว่าเขาทำมา
บริบูรณ์ ไม่หมายความว่าเราเห็นด้วยกรรมวิธีการ

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้าเองก็เป็นกรรมวิธีการร่างข้อบังคับ
กับหมวดประกอบเหมือนกัน เข้าใจอย่างนั้น ประธานสรุปประเด็นรับรอง
รายการกรรมวิธีการ กรรมวิธีการซึ่งง่ามมีความคิดเห็นอย่างนั้น ๆ จะรับรองเป็น
การผูกพันไม่เห็นด้วยถ้าให้รับรองรายงาน ที่หมวดประกอบว่า เขาทำ
บริบูรณ์หรือยัง อย่างนั้นข้าพเจ้าพอใจไม่เป็นการผูกพัน

ประธานวุฒิสภา : คือว่าเราคงกรรมวิธีการไปพิจารณาก่อนรับ
หลักการ เขาเสนอรายงานมา ทันที่เขาเสนอมาหนดหรือไม่ เด็ดแล้วไม่
ต้องยื่นไปให้กรรมวิธีการทำใหม่หรือไม่ แต่การนี้ไม่ผูกมัด ข้าพเจ้ากับบอก
ในครั้งแรกแต่ถ้าอาจมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือ เข้าใจว่ารับรองรายงาน
กรรมวิธีการแล้วท่านไม่มีโอกาสรับ หลักการหรือไม่รับหลักการ มีประเด็น
๒ ข้อ ข้อแรกคือก่อนรับหลักการจะต้องรับรองรายงานให้หรือไม่ได้
ถ้าใช้ไม่ได้ก็ทำใหม่ ถ้าใช้ได้แล้วขอทำหน้าทั้งหมดไม่ ประการที่ ๒ ว่าเรา

ควรจะมีหลักการหรือไม่รับหลักการอีกประเด็นหนึ่ง คงน่าจะเข้าใจกันดีแล้ว
ข้าพเจ้าขอถามว่าควรจะมีหรือไม่มีของรายงานของคณะกรรมการหรือไม่ ผู้ใด
เห็นว่าควรจะมีหรือไม่โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่ารับรายงานของคณะกรรมการ

ทันทีไปรับหลักการ จะมีผู้ใดอภิปรายในเรื่องรับหลักการอีกหรือไม่

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอขานิดเดียวว่ารับไม่ได้ เพราะ
เหตุว่าแม้กรรมการ จะได้พยายาม ทำอย่างดีที่สุดแล้วก็ได้ขอเท็จจริงอันนี้
แต่ว่าชาติของรัฐบาลไม่ สามารถจะให้ คำชี้แจง อะไรได้ ในเรื่อง ความเห็น
ชอบของราษฎรและในบันทึกของข้าพเจ้าของประจำจังหวัด ของเจ้าพนักงาน
เหล่านี้เป็นการ ยืนยันครั้ง หนึ่งว่าวิธี ปฏิบัติที่ถูก ต้องนั้นควร ได้รับความเห็น
ชอบจากราษฎรเสียก่อน จึงควร โอนเขตจังหวัดและเรื่องนั้นก็ไม่ใช่เรื่องมาก
อะไรนัก การที่จะรอไปโอนเขตเมื่อได้ส่งมอบแล้วภายหลังก็จะไม่ทำให้
ราษฎรเดือดร้อนจนเกินไป ทำอะไรควรจะทำได้ มีฉะนั้นจะโอนกลับไป
กลับมา ดังที่ท่าน กรรมการ ท่านหนึ่งว่า เพราะฉะนั้นจึงเห็นไม่ควรรับ
หลักการ

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

กระผมขอกราบเรียนขอเท็จจริงบ้างเล็กน้อย โดยเพราะเรื่องของท่านที่เคารพ
ก็ทราบแล้ว เป็นเรื่องของสมาชิกสภาผู้แทนเข้ามา ทางฝ่ายรัฐบาลว่ากัน
ตามตรงก็ไม่มีเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงเรื่องนี้แต่ประการใด แต่ก็ไม่มีการ
คัดค้านประการใด เพราะไม่มีคนเข้าใจในเรื่องรายละเอียด แต่ว่าท่าน
สมาชิกสภา ผู้แทนมีความ เห็นว่า ควรจะให้ มีการ โอน ดังที่สภาผู้แทนส่งมายัง

สภาฯ รัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง ความจริงที่รัฐบาลไม่สามารถให้รายละเอียด
ที่ได้รับนั้นได้ ทั้งนี้เพราะไม่ใช่เรื่องของรัฐบาลประการหนึ่ง ประการที่สอง
รัฐบาลเองก็ไต่ตั้งไปยังข้าหลวงประจำจังหวัด ทำการสอบถามจนกระทั่งวัน
ไม่ได้รับตอบจาก ข้าหลวงประจำจังหวัดว่า ราษฎร มีความ ขัดข้องอย่างไร
เพราะฉะนั้น การที่จะให้รัฐบาลรับรองไปว่าราษฎรจะมีความพอใจหรือไม่พอ
ใจอย่างไรอย่างหนึ่งนั้นรัฐบาลก็รับรองไม่ได้มากนัก เพราะฉะนั้นขอเรียนต่อสภา
ฯว่า ในเรื่องของท่านที่เคารพเห็นควรออกเป็นกฎหมายตามสภาต่างแดนอื่น
มาก็แล้วแต่ท่านที่เคารพ หรือท่านที่มีความซึ้งใจก็เป็นเรื่องของสภา เพราะ
ว่ารัฐบาลนี้ได้บริหารราชการตามคำสั่งของสภาต่อไป.

พล. ท. พระยาเทพหัสดิน กรรมาธิการ : ปัญหาเรื่องการโอน
กิ่งท่าต้องยางมาขึ้นอำเภอแม่ต๋อนนั้น กรรมาธิการฯ ได้พิจารณากันอย่าง
รอบคอบแล้ว ดังปรากฏในรายงานที่สภาฯ ได้รับรองแล้ว การที่จะโอน
กิ่งท่าต้องยางมาขึ้นอำเภอแม่ต๋อนนั้น จะเป็นการ ดีสมควรหรือไม่ก็ขอให้อยู่ใน
ความวินิจฉัยของสภา แต่ข้าพเจ้าขอเรียนว่าถ้าโอนเราจะต้องคำนึงถึงความ
สะดวกกับสวัสดิภาพของราษฎรเป็นประ มาณไม่ใช่ถือ แต่อารมณ์ว่าควร
จะโอนหรือไม่โอนตำบลนั้นตำบลนี้ ในเรื่องความขอเท็จจริงที่เราได้พิจารณา
กันแล้วเห็นว่า การโอนจะเพราะตำบลแม่ต๋อนมาขึ้นกิ่งอำเภอแม่ระมาดนั้น
เป็นการให้ความสะดวกแก่ประชาชนที่อยู่ในตำบลแม่ต๋อน แต่เห็นว่าจะเป็น
ความทุกข์แก่ผู้ที่อยู่ตำบลท่าต้องยาง เพราะเป็นทางไกล จริงอยู่การไปมา
ระหว่างกิ่งอำเภอท่าต้องยางไปกิ่งแม่ระมาดสะดวกกว่า จะไปที่แม่ระมาด
แม่จะไกลกว่า แต่ที่ว่าขอขึ้นกับสวัสดิภาพของประชาชนคนหนึ่งน้อย
ที่เรียกว่าปัญหา ในข้อที่ปัญหาที่เราจะทอดทิ้งเสียทีเดียวไม่ได้ เราต้องฟัง
เสียงราษฎร กรรมาธิการฯ นี้จะตามใจสภาผู้แทน แต่อยากจะให้

เป็นไปด้วยความอะลุ้มอะล่วยกัน แต่เมื่อมีข้อสงสัยเช่นนี้เด็กก็เป็นการยาก
ที่กรรมการจะแบกหามด้วยดีถึงภาพของประชาชนแม้ด้อยหน่อย เพราะฉะนั้น
ถ้าหากว่าจะต้องโอนเพราะค่าบดแม่ตำนก็ขอไม่รับหลักการ แต่ถ้าจะโอน
เพราะค่าบดแม่ตำนก็ขอตั้งหน้าตั้งตาตั้งหน้าตั้งหน้าตั้งหน้าตั้งหน้าตั้งหน้าตั้งหน้า
อย่าให้กรรมการมี
เสียงอะไรเลย

พระมนูภาณวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :

เรื่องรัฐมนตรีได้ชี้แจงแต่ก่อนว่าเป็นกฎหมายของผู้แทนได้เสนอขึ้นมา แต่ว่า
รัฐบาลก็ได้พยายามอย่างที่สุดคือว่า เราได้ขอให้ตั้งกรรมการ ก่อนรับหลัก
การ ได้ฟังความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาล กรรมการที่ตั้งขึ้นนั้น
ประกอบด้วยผู้แทนราษฎรทั้ง ๒ จังหวัดซึ่งเกี่ยวข้องกับในเรื่องนี้ และข้าหลวง
ประจำจังหวัดผู้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล เกี่ยวกับเรื่องนี้ ถัดมามีเป็น เอกฉันท
ในคณะกรรมการว่าในการที่จะโอนกิ่งอำเภอทำนองอย่างมาทางต้องค่าบดให้
ไปขึ้นทางแม่ฮ่องสอนยอมจะ เป็นความสะดวกแก่ราษฎรที่อยู่ในตำบล ทั้งต้อง
นั้น หรือจะพูดอย่างท่านกรรมการว่าก็คือเกี่ยวกับสวัสดิภาพของประชาชน
ในท้องถิ่นนั้น นั้นแหละเป็นเสียงของผู้แทนราษฎรทั้งสองจังหวัดเป็นเสียงของ
ข้าหลวงประจำจังหวัดทั้งสองจังหวัด แต่ว่าราษฎรนั้นยังไม่ ได้ถามเพราะว่า
เวลาไม่เพียงพอ ที่จะไปถาม กันใน ชันนั้น และที่ไม่ได้ถาม ราษฎร นั้นไม่ใช่แค่
เพราะกิ่งทำนองอย่างเท่านั้นแม่ตำนแม่ตำนซึ่งกรรมการ เห็นว่าจะโอน
ไปไต้หวันก็ไม่ได้ถามราษฎรเหมือนกันจึงอยากจะชี้แจง ให้สภาพผู้ มเกษตรินเขา
ใจไว้

พระยาอานาจการรับบาล : ที่ทางรัฐบาลชี้แจงมาว่าจังหวัด
แม่ฮ่องสอนและผู้แทนก็เห็นเป็นเอกฉันทแล้ว กฎหมายนี้ควรรับหลักการ
เพราะฉะนั้นขอได้พิจารณาบรรทัดของข้าหลวงแม่ฮ่องสอนแล้วจะเห็นได้ จะ
เป็นข้อพิจารณาได้ที่สุด ชันคนท่านบอกว่าเป็นเรื่องมีข้อบกพร่องมหาดไทย

ได้เสนอความเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนั้นจะต้องสอบถามความเห็นขอความเห็นไปยังจังหวัดที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความสมัครใจของราษฎรในท้องที่เปลี่ยนแปลงเสียก่อน ครั้นมาถึงที่ประชุมผู้แทนราษฎรแม่ฮ่องสอนกลับว่าอย่างนั้นข้าหลวงประจำจังหวัดแม่ฮ่องสอนและตากก็ได้รับรองพร้อมกันแล้วใช้แต่เท่านั้นเราจะต้องดำเนินการตามสวัสดิภาพของประชาชน เพราะฉะนั้นก็ควรจะต้องถามประชาชนแต่ละตำบลว่าจะสมัครใจไปขึ้นกับจังหวัดตากหรือไม่แต่ทั้งนี้ผู้แทนทั้งสอง ผู้แทน จังหวัดแม่ฮ่องสอนและ จังหวัดตากก็ได้รับรองแล้ว แปลว่าให้ผู้แทนราษฎรรับรองเท่านั้น ในข้อเท็จจริงที่กระทำเช่นนั้นกระทรวงมหาดไทยที่เคยได้รับมตมาด้วยเพราะฉะนั้นต้องเปลี่ยนแปลง

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : กระผมขอประทานกราบเรียนคือมีปัญหาว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะให้ไปถามราษฎรถามผู้แทนก็ได้เพราะว่ามีผู้ตั้งคำถามได้ถามข้าหลวงมาแล้ว ถามผู้แทนราษฎรมาแล้วเขาก็บอกว่าเขาไม่ขัดข้อง ทนกับปัญหาว่าการจะไปถามราษฎรนั้นกระผมมาหนักผู้แทนปรึกษาทางรัฐมนตรีจึงไปถามราษฎร ความจริงถ้าได้ความเห็นราษฎรทั่วไปเช่นนั้นถ้าทำได้ก็ ทนกับปัญหาว่าไปถามราษฎรจะทำอย่างไร คือว่าจะเดินไปถามทั่วทุกคนหรือจะเอาอย่างไร คือว่าจังหวัด ข้าแอมื้ออยู่อย่างนั้นถ้าเราโดนจากจังหวัดแม่ฮ่องสอนมาขึ้นจังหวัดตากคนที่อยู่ตรงนั้นก็ใกล้กว่าทางโน้น คนที่อยู่ใกล้ต่างโน้นก็อยู่ใกล้ อีกทางรัฐบรรณบัญญัติไม่ได้กำหนดไว้จะไปทำก็ไม่มีอะไรเพ็ดมีขีดหรือขีดถามราษฎรจะทำอย่างไร คือต้องไปถามกำนันผู้ใหญ่บ้านก็ไม่ท้อคนแล้วก็มีทั้งไพร่และคนคือ คนที่เห็นด้วยก็มีไม่เห็นด้วยก็มีจะตัดสินใจอย่างไรจะนับคะแนนก็ได้ในที่สุดก็ต้องใช้เสียงข้างมาก

หลวงประกอบนิติสาร : ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงมานักก็จริงอยู่พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เริ่มดำเนินการตั้งมาซึ่งสภาพเห็นเช่นนี้ขอมา จากสภา

ผู้แทนซึ่งถามเหตุผลแล้ว ข้าพเจ้า เชื่อว่าผู้มีสภาพ กังวาล เชื้อ เกียรติของผู้แทนคน
 นั้นว่าได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว เพราะฉะนั้นการที่อภิปรายกันในวันนี้
 ข้าพเจ้าเชื่อว่าสมาชิกวุฒิสภาทั้งหลายมิได้อับ หักผู้หมิ่น ในความ เห็นของท่าน
 ผู้แทนผู้หนึ่งเลย และทางหลักการ การจะโอนตำแหน่งนี้ควรจะได้รับ ความ
 เห็นชอบจากราชฎารหรือไม่จึงขอยุ้รัฐบาลไม่มีอำนาจรับผิดชอบโดยตรงในพระ
 ราชบัญญัตินี้แต่ข้าพเจ้าอยากขอปรับความเข้าใจรัฐบาลเสียหน่อยว่าถ้าเป็น
 อย่างนี้ตามที่รัฐบาลแถลงมาหลักการของวาระโอนตำแหน่งต่อ ๆ ไปก็เป็นอันเลิก
 ตามราชฎารกัน ที่ท่านว่าถามไม่ได้ข้าพเจ้าเชื่อว่าถามได้ เพราะได้เคยถาม
 กันมาแล้วหลายหลายครั้งตั้งที่รายงานการบันทึกของข้าหลวงประจำจังหวัด
 ของกระทรวงมหาดไทยก็มี ถ้าวันหน้าเราลงมติรับหลักการไปก็หมายความว่า
 ต่อแต่นั้นไปเลิกถามราชฎารกันเอาความ เห็นข้าหลวงประจำจังหวัด เป็นเกณฑ์
 ความเห็นผู้แทนราชฎารเป็นเกณฑ์นั้นเกี่ยวข้องกับหลักการเช่นนี้ เพราะฉะนั้น
 ขอทราบจากรัฐบาลเสียก่อนว่าธรรมเนียมประเพณีอันนี้จะเลิกกันหรือไม่ ถ้าเลิก
 ก็ให้ทราบเสียก่อนจะได้รับหลักการ ถ้าไม่เลิกก็จะมีความเห็นอีกอย่างหนึ่ง

พระมณฑุภาณวิมลศาสน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :

ที่จริงรัฐบาลได้ปฏิบัติเรื่องเช่นนี้มาแล้วคือ หลังจากกฎหมายฉบับนี้แล้วได้
 มีผู้เสนอกฎหมายทำนองเดียวกันนี้ในวาระ โอนตำแหน่งต่าง ๆ นี้รัฐบาลก็รับมา
 พิจารณาเสียก่อนแล้วผู้แทนก็ได้อนุญาตให้ ในบางกรณีผู้แทนไม่อนุญาตสภา
 ก็อนุญาตให้รัฐบาลรับมาพิจารณา และวิธีการของรัฐบาลจะได้ปฏิบัติ
 คือเรื่องสืบ ๆ ไปจนเป็นที่แน่ใจแล้วว่าจะ เป็น ข้อดีดีภาพแก่ ประชาชนจริง ๆ
 เมื่อไรจึงจะเสนอบรรณ บัญญัติมา เป็นร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลที่ได้
 ปฏิบัติมาแล้วก็จะปฏิบัติต่อไปดังนี้ ไม่ใช่จะเลิกวิธีการ อะไรอย่างที่ท่าน
 ดำเนินการผู้แทนผู้หนึ่งเลย

น.อ. หลวงสารวงวิถีสุมพรี ร.น. เรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นควร

ตงมตรีบทักการไว้ก่อน ดังกลั้บคั้นไปให้ถึงภาผู้แทนแล้วให้รัฐบาลทำคความ
ปราน้ปรานอมรคการคอบคความเห็นถึงภาผู้แทนเดี๋ยวก่อนแล้วพิจารณาใหม่
จะได้หรือไม

ประธานวุฒิสภา : คคือที่ท่านอธิบายมันเป็นการจัดช้ช้อยู่อย่าง
หนึ่งคือว่าเราผ่านถึงภาผู้แทนมาแล้ว ตามรัฐธรรมนูญมาถึงวุฒิสภา ้วุฒิ-
สภาจะรับหรือไม่รับ ถ้ารับจะมีการแก้ไขเพียงใดหรือรับทั้งหมดหรือบาง
ตอนอีกอย่างหนึ่งที่จะให้ส่งไปยังสภาต่างปราน้ปรานอมมันไม่ได้ คือเรื่อง
เราจะรับไว้พิจารณาหรือไม่รับเท่านั้น ถ้ารับแล้วท่านจะรับไว้พิจารณาแก้
ไขข้ออย่างหนึ่ง ขอให้ท่านเข้าใจคั้งนี้ อย่างที่ท่านว่าจะส่งไปยังสภาต่าง
เพื่อปราน้ปรานอมอีกนั้นไม่ได้ ท่านจะว่าอย่างไร

น.อ. หลวงสำรวจวิถีสุมภ์ ร.น. : ข้าพเจ้าเด้นขอว่าเราไม่ควร
รับหลักการนั้นเป็นเรื่งที่ข้าพเจ้านะนำว่าให้ไปปราน้ปรานอม ข้าพเจ้า
หมายความว่าเช่นนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าอาจทำได้

ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นเป็นอันว่าไม่รับหลักการ คือตาม
มาตรา ๖๐ ของรัฐธรรมนูญชั่วคราวนี้ คือแปรญัตติรับไว้พิจารณาแล้วจะ
มีการแก้ไขหรือไม่รับทั้งหมดค้อยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นในรับหลักการรับ
ร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าเราไม่รับก็แปลว่าไม่รับเลย
ตั้งคั้น ถ้าเรารับไว้พิจารณาปัญหาต่อไปจะตั้งกรรมาธิการหรือจะพิจารณา
รอดเดียว จะแก้ไขอย่างไร ข้าพเจ้าขอช้ช้คความเข้าใจอย่างนี้

พระยาภฤตราชทรงสวัสดิ์ : ข้าพเจ้ารู้สึกว้ในเรื่งนี้จากนั้นมาก
มายเหลือเกิน คเหมือนประหนึ่งว่าถ้าหากว่าผ่านไปแล้วตามที่รัฐบาลเด้นขอ
หรือตามที่ผู้แทนเด้นขอมาคเหมือนจะเป็นการเสียหายมากมายเหลือเกิน แต่
พิจารณาอีกก็ รู้สึกว้ไม่เคอตรงอนเหลือเกินคการโอน เมื่อกันผู้ร่างกับออก
ว่าคต้องกลั้บไปอีก ถ้าผคกลั้บไปอีกไม่เห็นเป็นอะไร ข้าพเจ้าเห็นว่าเท่าที่ทำ

มาในบางตอนรัฐบาลก็ ผู้แทนก็ คิดว่าทำไปโดยรอบคอบแล้ว ทำไปโดย
ดีแล้ว แต่ค้างอยู่นิดหน่อยคือเผชิญไม่ได้ตามราษฎรตั้งต้นจะถามแต่เวลาไม่
พอ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องเท่านั้นจะรับหลักการ ได้ถ้าเผชิญผิดอกก็
กลับไปอีก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้รับหลักการ

พระสุทธีอรรถนฤมิตร์ : ข้าพเจ้าเห็นว่าดูเหมือนจะไม่มีทางไป
นอกจากจะไม่รับหลักการ เพราะเหตุว่าในรายงานของกรรมาธิการนั้นได้
กล่าวไว้โดยชัดแจ้งว่า “เว้นแต่กระทรวงมหาดไทยจะได้ทำการสืบสวนข้อ
เท็จจริงไปยังท้องถิ่นให้ได้ความแน่ชัดตลอดจนรับรองว่า ถ้าโอนไปตั้ง
ราษฎรตำบลทำสองข้างจะไม่เดือดร้อน และพอใจจึงควรจะได้รับหลักการได้”
ก็เมื่อเรายังไม่มีข้อเท็จจริงพอที่จะรู้แล้ว แล้วเรายอมรับมากก็แปลว่ายอม
เสี่ยงเอาโดยไม่รู้ข้อเท็จจริง ซึ่งข้าพเจ้าย่อมเห็นด้วยไม่ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อ
กรรมาธิการบอกว่าการกระทรวงมหาดไทยยังไม่เห็นข้อเท็จจริงที่สุจริตว่าดีหรือไม่ดี
แล้วจะให้รับหลักการอย่างไรได้ ข้าพเจ้ายังไม่เห็นด้วยที่จะรับหลักการ

จอมพลแปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ที่จริงพระ
ราชบัญญัตินี้ ได้กราบเรียนแล้ว บอว่าเป็นของสมาชิก ที่มีปัญหาที่ยัง
คิดอยู่ว่าที่หนึ่งถึงมติไม่ได้รับหลักการก็ได้แล้ว เพราะยังไม่ได้สืบสวน ยัง
ไม่ได้สืบสวนอะไร ผมกราบเรียนแล้วว่ายังไม่ได้สืบสวนราษฎร เมื่อเช่น
ผมอยากจะกราบเรียนอีกแห่งหนึ่งว่า ซึ่งสภาทำอะไรหลายอย่างแล้ว ซึ่ง
ราษฎรไม่พอใจ แต่ไม่เคยถามก็แยะ ยกตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัติ
ประมวลรัษฎากรเก็บภาษีราษฎรอย่างนี้ เราได้ออกพระราชบัญญัติเก็บภาษี
เพิ่มภาษีไป แต่เราไม่ได้ถามราษฎร แล้วเราเอาอะไรเป็นหลักฐานในการ
ปกครองระบอบรัฐสภา รัฐสภาทำการทำอะไรต่าง ๆ นานากลือเอาสภาเป็น
หลัก เพราะว่าเมื่อสมาชิกเป็นผู้แทนราษฎรมาหนึ่ง เราจะเอาราษฎรทั้งหลาย
มาเข้าประชุมสภาไม่ได้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ สภาภักดี ต้องฟังผู้แทน

ราษฎรเป็นผู้แทนปวงชน ทนเพียง ๒ จังหวัดจะเอาเข้ามาเขาบอกว่าจะไม่ขัดข้อง ทางสภาต่างทั้งหมดรวมทั้งรัฐบาลก็เชื่อผู้แทนราษฎร เพราะว่าเป็นผู้แทนราษฎรของ ๒ จังหวัดนั้น การที่จะให้ไปถามราษฎร ผมก็ทราบเรียบร้อยแล้วว่าไม่มีวิธีการอยู่ในการปกครอง รัฐธรรมนูญของเราจะให้มาเพ็ดพิติดจะให้ไปชาวเลี้ยงถามก็ได้ ถ้าคนไปชาวเลี้ยงก็จะเป็นผล เพราะไม่มีหลักเกณฑ์อะไรที่จะไปถามบ้านหนบ้านนี้ ถามบ้านนี้เขาว่าไม่เห็นด้วย กัดขึ้นมาถามบ้านนี้บอกไม่เห็นด้วย ก็ไม่อาจนับได้ว่าใครเห็นด้วยมาก ใครเห็นด้วยน้อย ถ้าจะเอาความจริงก็ต้องเพ็ดพิติด เพราะฉนั้นผมจึงถือว่าสภาต่างเป็นผู้แทนราษฎรของทั้งสองจังหวัด แล้วทางฝ่ายรัฐบาลก็ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ต่อเอาเข้าหัดวง ๒ จังหวัดมาร่วมประชุมกับทั้งสองจังหวัดมาร่วมประชุมกัน กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้

พระยาอาณาจักรบริบาล : ที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าเพียงผู้แทนก็น่าเชื่อถือพอแล้วเพราะการที่จะไปถามราษฎรจะไม่ได้ข้อเท็จจริง และเป็นความลำบาก ไม่เป็นความจริงเพราะไม่ได้ไปตามทั้งหมดแต่ถามเป็นจุดมากเท่านั้น ที่จริงเวลานี้ถ้ากระทรวงมหาดไทยรับรองว่าถ้าไอออนแล้วไม่เป็นการเดือดร้อนต่อสวัสดิภาพของประชาชนแล้วก็ไม่ใช่ขัดข้อง ข้าพเจ้าขอให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รับรองเพราะว่ากระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้รู้ค่าถ้าไอออนแล้วราษฎรจะได้รับความสะดวก และมีความสุขและถูกต้อง กับความประสงค์ของราษฎรแล้วก็พร้อมที่จะรับ แต่ถ้ารัฐบาลไม่รับรองเช่นนี้แล้วจะให้วุฒิสภารับรองอย่างไรได้ ก็ในเมื่อกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นเจ้าของท้องที่ยังไม่รับรองแล้วจะให้วุฒิสภารับรองอย่างไร ส่วนที่ท่านว่าจะถามรายละเยียรราษฎรทุกคนเป็นการลำบากแล้ว ไม่เป็นความจริงเพราะถ้าถามเป็นรายตัวแล้วก็อาจมีผู้ไม่เห็นด้วยแต่บางคนก็มีอคติในใจก็ได้

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 เมื่อก่อนผมได้กราบเรียน แล้วว่า ทางกระทรวงมหาดไทยได้โทรเลข ถามไปยัง
 ข้าหลวงถึงความพึงพอใจของราษฎร ซึ่งความข้อนี้ไม่ขัดกับที่ว่าเป็นการ
 ตามราษฎร เพราะว่าข้าหลวงประจำจังหวัดก็ย่อมจะทราบความเห็นของ
 ราษฎรในจังหวัดเขา เขาคงไม่ทำสิ่งที่เป็นการขัดใจของราษฎร แต่อย่างไรก็
 ตามเมื่อทางข้าหลวงได้รายงานมาแต่กระทรวงมหาดไทยก็ถามไปอีกแล้วกับ
 ก็ยังไม่ได้รับตอบ ถ้าได้รับตอบเมื่อไร แต่ถ้าจะทันกับในวาระที่ ๒ แล้วทาง
 กระทรวงมหาดไทยจะได้รับแน่นอนมายังกรมมาธิการต่อไป

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้ายิ่งฟังแล้วข้าพเจ้ายิ่งงง ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้แจ้งข้อนี้ว่า จริงอยู่ในเรื่อง เกี่ยว
 กับการ โอนตำบล ๒ ตำบลนี้ยังไม่ได้เคยถามราษฎร ซึ่งเราก็ไม่เข้าใจว่าใน
 สถานะที่รัฐบาลต้องระเบียบอะไรดีทำไมไม่ถามก่อนส่งสภาแทนรับหลักการมา
 ที่ ๒ ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าการถามราษฎรไม่ได้ความทั้ง ๆ ที่ท่านรัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงยุติธรรมบอกว่าต่อไปเบื้องหน้าถ้ามีออกก็จะถาม ส่วนท่านรัฐ-
 มนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยก็แบ่งรับแบ่งสู้ว่าถามเหมือนกันแต่ยังไม่
 ได้รับตอบ และเมื่อได้สอบถามของกรมมาธิการท่านหนึ่งว่า รับรองได้ไหม
 ว่าราษฎรจะไม่เดือดร้อนในการ โอน ๒ ตำบลนี้ ปัญหาเพราะหน้าในสถานะที่
 กระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่โดยตรงในเรื่องนี้ ย่อมจะเป็นข้อดีพื้นฐานในเบื้อง
 ต้นว่าท่านเป็นผู้รอบรู้เหตุการณ์มหาดไทยเป็นอย่างดี ถ้าท่านให้คำรับรอง
 แก่ข้าพเจ้าว่าราษฎรไม่เดือดร้อนแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าเรื่องนคงจะผ่านได้ง่าย

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 บางทีจะเป็นความผิดที่ทำความเข้าใจที่ท่านผู้อภิปรายเมื่อไม่ได้ดี เพื่อแก้คำ
 ว่าตามราษฎรกับคำว่าดำเนิน ความพึงพอใจ หรือชาวต้ง มันเป็นคนละ
 อย่าง เบื้องต้นบอกทำให้ไปถามราษฎรซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้บอกแล้ว
 ว่าระบอบรัฐสภา จะถามราษฎรหมายถึงคำดี คำดีถามด้วยซ้ำมาก ซึ่งเรา

ไม่ได้กระทำกัน แต่ที่กระผมขแรงไปกั้ดหรือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรมขแรงไปนั้นคนขแรง กั้ดหมายถึงตามข่าวสดขประจำจังหวัดว่า
 ราษฎรส่วนมากมีความรู้ดีขอย่างไร มันต้องถามราษฎร เพราะการถาม
 ราษฎรต้องเปิดเผยข เพราะถามราษฎรต้องอาศัยความดีขในขานะที่เป็น
 หัวหน้าฝ่ายปกครอง เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องตอบให้ทราบเช่นนี้ เพราะ
 ฉะนั้นจะให้กระทรวงมหาดไทยตอบว่าราษฎรพอใจหรือไม่ก็อาจเป็นความผิด
 ของรัฐบาลเหมือนกัน เพราะว่าเราถามถึงถามไปว่าราษฎรมีความรู้ดีขอย่าง
 ไรก็ยังไม่ได้รับคำตอบ แต่จะอย่างไรก็ตามประเทศไทยขวางอยู่ ส่วนที่
 ขอโอนมานักเมื่อสัก เดือนสองเดือนว่าเขามีความรู้ดีขอย่างไรก็เป็นเหตุสุด
 วิสัย แต่จะอย่างไรก็ตามเราถามถึงขโทรเลขของข้หุดองประจำจังหวัด
 อยู่ การที่จะให้รัฐบาลรับรองว่าการโอนมาจะมีผู้พอใจและมีสติภาพดีขกว่า
 อย่างนี้ ข้หุดองได้เรียนแล้วว่ารัฐบาลไม่ได้เห็นอกขหมายฉบับนี้ เมื่อท่านที่
 เคารพมีความดีขใจรัฐบาลก็พร้อมที่ จะตอบส่วน ปรีกษา มาเรียนให้ทราบใน
 โขกาขรวดเร็วที่สุด หวังว่าคงเป็นที่พอใจ

๑ หลวงชลานุสสร : ผมฟังมาเป็นเวลาเกือบ ๕๐ นาที ถามกันไป
 ถามกันมากขรมาขการก็มีความเห็นไม่สู้จะเต็มใจ ถามรัฐบาล ท่านนายก
 รัฐมนตรีขอยากจะให้รับ รัฐมนตรียุติธรรมก็ขอยากจะให้รับ กระผมว่า
 ขรมาขการก็ขอยากที่จะให้รับ กระผมจึงขอขรับรองจากกระทรวงมหาดไทย
 ท่านจะเชื่อผู้แทนแต่ท่านขอมรับรองหรือไม่ว่าการโอนเช่นนี้จะทำให้ประชาชน
 ได้รับประโยชน์จริง ถ้าท่านเชื่อผู้แทนของท่านท่านก็ต้องมีความรับผิดชอบ
 แต่เมื่อท่านเชื่อผู้แทนแล้วหามีความรับผิดชอบไม่ กระผมพูดด้วยความ
 บริสุทธิ์ใจ คือขรมาขการถามเช่นนี้ผมเชื่อท่านนายกรัฐมนตรีขอยากผมเอง
 ก็ขอยากจะให้โอนตามนี้ทำให้ได้ข ขรมาขการถามรัฐมนตรีมหาดไทยขอยาก
 รับผิดชอบหรือไม่ถ้าเชื่อผู้แทนเมื่อท่านเชื่อจะขอมรับรองหรือไม่ ท่านก็ไม่ขอมรับ
 กระผมเห็นว่าไม่ควรรับขการ.

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว : กระผมเองเป็นคนที่ไม่ค่อยพูด แต่ก็
 นำปาดใจว่าทำไมความเห็นของผมจึงไม่ตรงกับเพื่อนสมาชิกตั้งจนมาก แต่
 ว่าก็ได้เห็นอย่างนี้โดยสุจริตใจจริง ๆ แต่ว่าการที่ได้ทำมาของกันสมาชิก
 สภาผู้แทนที่ดี รัฐบาลก็ดี คิดว่าทำดีที่สุดแล้วที่ทำมา เรื่องก็มาอย่าง
 เมื่ออยู่ในครั้งนั้นเราต้อง การให้ถามราษฎร การที่จะ โอนมาเขาจะ ได้รับความ
 สะดวกหรือได้รับความลำบากมากกว่า ในข้อนี้ถ้า ไปตามแล้วผมก็เห็นด้วยกับ
 ท่านนายก ๆ ว่า ถ้าถามทางนี้ ทางนี้สะดวกทางนี้มาทางโน้นสะดวกแน่ ๆ ถามทาง
 นี้ทางนี้สะดวก ทางนี้อาจไม่สะดวกแน่ ๆ ที่เดียว ผมเห็นอย่างนี้ด้วย เมื่อ
 กรรมวิธีการยังเห็นอยู่ถ้าเรา รับหลักการไป ราษฎรที่ได้รับความเดือดร้อน
 ของไทยเยอะ คายไปที่เดียวหรือว่าเดือดร้อนอย่างมากมากระผมเห็นว่าไม่
 เดือดร้อนมากมายเหลือเกิน ที่รัฐบาลว่ากรรมวิธีการทำไมไม่รับ กรรม
 วิธีการรอฟังทางกระทรวงมหาดไทย ผมว่าอย่างนี้ เมื่อได้ไม่ครบถ้วนจะรับ
 อย่างไรผมเห็นใจ ฝ่ายรัฐบาลแล้วเมื่อทางการเขาไม่รายงานมาจะให้พูด
 ว่าไม่เดือดร้อนจะพูดอย่างไร ยังไม่ได้รับรายงานมา เพราะฉะนั้นกระผมขอ
 รับประทานโทษสมัครที่จะขอให้รับหลักการด้วยความบริสุทธิ์ใจ

นายจรินทร์ กฤษณภักดี : ผมขอให้ลงมติดีกว่า เรื่องนี้
 อภิปราย

มีมติรับรอง

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว มีผู้ใดจะคัดค้านในการ
 ที่ลงมติใหม่ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเสนอให้ลงมติ ผู้ใด
 เห็นว่าควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพินัยกรรมต่อไป ไปตร
 มอสน

LIRT

สมาชิกยกมือ ๗ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย คือไม่ควรรับหลักการ โปรด
ประชุม

สมาชิกยกมือ ๓๗ คน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าไม่รับ เพราะฉะนั้นตามรัฐธรรมนูญ
ฉบับชั่วคราว มาตรา ๖๐ ต้องส่งคืนไปยังสภาผู้แทน

ในการประชุมต่อไป วันที่ ๒๐ เป็นวันที่หยุดราชการเข้าพรรษาเพราะ
ฉะนั้นก็อยากจะสอบถามว่าจะประชุมกันหรือไม่

หลวงประกอบนิติสาร : ก่อนที่จะพูดถึงเรื่องที่ประธานถามเมื่อก
นี้ ข้าพเจ้ามีความข้องใจอยู่คนหนึ่ง ในเรื่องที่ว่าไม่รับหลักการ เพราะ
ข้าพเจ้าทราบเคยปรากฏมาแต่ก่อนว่าในการ ที่สภานี้ไม่รับ หลักการ กฎหมายอัน
ใดส่งกลับไปไม่มีได้มีการชี้แจงเหตุผลให้สภาผู้แทนทราบ ว่าเราไม่รับหลัก
การเพราะเหตุใด ถ้ารัฐบาลแถลงข่าวไม่ถูกต้องกับที่เราว่าในที่นี้ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอเสนอว่าในการตั้งพระราชบัญญัติดังกล่าวไปขอประธานได้ชี้แจงเหตุ
ผลที่เราไม่รับหลักการไว้ด้วย นี่เป็นคำขอขง

ประธานวุฒิสภา : คือตามบันทึกว่าทางนี้ไม่รับก็ส่งไปสภาต่าง
แล้วทางรัฐบาลก็ยอมไปชี้แจง คือเรามีเรื่องของเราที่จะชี้แจงไปโดยย่อ
จะทำให้พิศดารเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

หลวงประกอบนิติสาร : คือถ้าทำให้รัฐบาลไปชี้แจงอาจชี้แจงไป
ผิดเท่าที่ข้าพเจ้า ทราบมาแล้วในเรื่องตั้ง ก.พ. ที่ท่านประธานชี้แจง โดย ย่อ
ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง

ประธานวุฒิสภา : เรื่องนี้จะทำบันทึกสั้น ๆ ไปพร้อมด้วยรายงาน
กรรมาจักรส่งไป ข้อความทั้งหลายอยู่ในรายงานกรรมาจักรชี้แจง

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้ามีความข้องใจในเรื่องวันประชุม

LIRT

พระมณฑลวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
 ข้าพเจ้ามีความเสียใจมากที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติจากรัฐบาลได้เคยชี้แจงผิดมา
 แล้ว ความจริงรัฐบาลไม่เคย แต่ท่านเสียอกเสียใจอะไรผิด และรัฐบาลชี้แจง
 นั้นไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของรัฐบาลเลย แต่ท่านเสียอกเสียใจที่ค่าของรัฐบาล
 ท่านเข้าใจผิด เช่นเมื่อก่อนท่านบอกว่าข้าพเจ้าเสนอให้รับหัตถ์การ ข้าพเจ้า
 ยังไม่เคยพูดอะไรจริงไม่เคยพูดเสียที เป็นเรื่องที่ชี้แจงให้เห็นว่าปฏิบัติ
 อย่างไร มีข้อเท็จจริงอย่างไร ให้สภานิติบัญญัติ เพราะฉะนั้นขอให้สมาชิก
 เข้าใจรัฐบาลไม่เคยชี้แจงผิด ไม่เคยตั้งตัวเป็นผู้แทนหรือเป็นประมุขต่อสภา
 แต่อย่างหนึ่งอย่างใดเลย

ประธานวุฒิสภา : ว่ากันคนละที่แล้ว หมดเรื่องไปแล้ว ปัญหา
 ที่ข้าพเจ้ายังกังวาลอยู่คือ วันที่ ๒๐ จะมีการประชุมหรือไม่ ถ้าไม่ประชุม
 ก็เป็นวันที่ ๒๑ จะจัดหรือไม่ เรื่องนี้ไม่ค่อยมีอยู่แล้ว จะจัดหรือไม่

พระสุทธีอรรถนฤมนตรี : ข้าพเจ้าเองไม่อยากจะจัดจริง เกรง
 ว่ามีพระราชบัญญัติจ่ายเงินไปพดางก่อนซึ่งจะทำโดยรวดเร็ว เกรงว่าเวลา
 ไม่พอ

ประธานวุฒิสภา : กำหนดแปรญัตติจะไปเป็นวันที่ ๓๑ เพราะฉะนั้น
 วันที่ ๒๐ ก็หยุด ขวาไปประชุมในวันที่ ๒๑ แล้วจะนัดไปที่หลังก็ได้ ถ้าหาก
 ว่าจำเป็น แต่ถ้ากรรมาธิการเสนอมาข้าพเจ้าอาจนัดวันที่ ๒๑ ก็ได้

พระสุทธีอรรถนฤมนตรี : เกรงว่าจะไม่ทัน

นายจรินทร์ ฤกษ์ณภักดี : วันที่ ๒๑ จะไม่ไปพ้องกับสภาผู้แทน
 หรือขอเป็นวันที่ ๓๑ ก็ได้

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าเลื่อนไปวันที่ ๒๑ แต่ก่อนวันที่ ๒๑ นั้น
 มีเรื่องสำคัญด้วยประการใด ข้าพเจ้าจะนัดได้ตามอำนาจที่มีในข้อบังคับเพราะ
 ฉะนั้นขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๑๕ นาวพิก.

LIRT

กรรมวิธีการตรวจรายงานการประชุมวุฒิสภา

พระยาเมหาธิบดี	ประเสริฐ บัณฑิตกุล	ผู้ตรวจรายงาน
น.อ. ม.จ.พรปรีชา กมลวณิช ร.น.	ประสิทธิ์ ศรีสวัสดิ์	„
พระมิตินัยประธาน	สุรินทร์ ตัญญา	„
พระยาประชาศรีวัชรเดช	สุพันธ์ จิตรภักดี	„
พระยาพิไชยสงคราม	ศิริ มนต์ไตรเวศน์	„
	โสมเฉลา ตัญญา	„
	พิพัฒน์ เอกะโรหิต	„
	ประภัสร์ จินตามัย	„
	ธำรัตน์ สุ่มบุญ	„
	เด็ก จารุณัฐ	„
	โชค คุปตะวาทิน	„

เจริญ บัณฑโร
เลขาธิการรัฐสภา

ศรีธรรมมาธิเบศ
ประธานวุฒิสภา